

1-20 სტრ. 15r

ესე წმინდა ნინა მოძღვარი ქართლისა მათგან იშუა ოდენ მხოლო თ
ზნიერ სხვსა შვლისა და აღზარდა დედამან მისმან სუსანნა მსახურებასა მას
შინა გლახაკთასა ხოლო ვთარ იქმნა ნინა წლისა ათორმეტისა წლისა მაშინ გან
ვდეს მშობელთა მათ მისთა ყოველი რაცა აქვდა და წარვდეს იერუსალიმ
ად ხოლო მირაიწინეს იერუსალიმად მას ჟამსაზაბილონ დაიწერა ჯვარი პატ
რიარხისაგან დაიჯმნა ცოლისაგან თვისისა დაშეიტკბო მკერდსა თვისსა ასული
თვისი წმიდა ესე ნინა და დაალტო პირი ნინასი ნაკადულითა ცრემლთათა რომ
ელნი იგი გარდამოსთხივნა თვალთაგან მისთა დაპრქვა ხოლო მხოლო ასულ
ო ჩემო ესერა დაგიტეობ ობლად ჩემგან დამიგითვალავ მამასა ზეცათასა და
ყოველთა მზრდელსა ღმრთისა რამეთუ იგი არს მამა ობოლთა დამსაჯული
ქჳრივთა დანუგეშინის შენ შვლო ჩემო ხოლო შენ მარიამ მაგდანელელისა
შური აღილე ქრისტეს სიყუარულისათვს და დათა მათ ლაზარესთა და უკეთ
უ შენ ეგრეთ შეიყუარო იგი ვა მათ შეიყუარეს მან ეგრეთვე მოგცეს შენ
ყივე რაფცა ითხოვო მისგან:

Ⲅ ესერა სთქვა დაუტევა ამბორის ყოფა საუკუნო და წარვდა წიად იორ
დანესა კაცთა მათთანა ღმრთისათვს ველურ ქმნილთა და კაცთაგან განშო
რებულთა რლისა იგი სადაყოფა უწყის ღმრთის ყოვლისა მეცნიერმან და
დამზადებელმან:

[...]ედა იგი ნინასი მისცა პატრიაქმან მსახურად გლახაკთა დედათა და უძლ
[..]თა დაწმიდა ნინა მსახურებდა ნეამფორსა სომეხსა დვინელ
[.....] წელ და ჰკითხვდა ყოვლადვე ვნებათა მათ ქრისტესთა ჯ

1-20 სტრ. 15v

ჟარცმისა დაფლვსა და აღდგომისა მისისა დასამოსლისა დატილოთა და
სუდარისა დაჯვარისა და სხუათა ყთავე შემდგომით შემდგომად გამოეძიებ
და რამეთუ არავინ ყოფილიყო და არცაჳნ იყო შორის იერუსალიმსა სწო
რ მისსა მეცნიერებითა სჯულისა ძველისა დაახალისათა ყოველსავეზედა
მიწევნით ხოლო იწყო უწყებად მისა დაჰქჳა ვხედავ შვლო ჩემო ძა
ლსა შენსა ვითარცა ძალსა ლომისა მდედრისასა რომელნი იზახებენ
ყოველთა ზედა ოთხფერხთა გინა ვთარცა ორბი დედალი რომელი აღვდ
ის სიმაღლესა ჰაერთასა უფროს მამლისა დაყოველი ქვეყანა გუგასა შინა
თვალისა მისისასა მცირისა მარგალიტისა სწორად შეიყენის და განიცადის
და განიხილის საჭმელი მისი ცეცხლებრ ხოლო იხილის რა მიუტევნის ფ
რთენი დამიიწიის მას ზედა ეგრეთვე სახედ ამისსა იყოს ცხოვრებაშ
ენი წინამძღურობითა სულისა წმიდისათა:

Ⲅ აწ ვწყო დამიგითხრა ყოველივე რამეთუ ოდეს იხილეს
ღმრთი იგი უკუდავ კაცთა მოკვდავთა ქუეყანასა ზედა რომელი მოსრულიყო მო

წოდებად წარმართთა ვითარცა თვთ ინება ხსნა სოფლისა იწყო კე
თილის ყოფად ჰურიათა მკუდართა აღდგინებად ბრმათა აღხილვად
სნეულთა განკურნებად რომელი ესე შეიშურეს და შეიზრახნეს დაწარა
ვლინნეს სტრატოტიოტიო ყოველსა ქუეყანასა მსწრაფლმოსვლად ურიათა და
თქუჴს რამეთუ აჰა ესერა წარვსწყმდებით მოვედით და შემოკერბი[.....]
ველნი მაშინ მოიწივნეს ყოვლით ქვეყანით და სოფლითკაცნ[.....]

1-20 სტრ. 16r

ჴოლო აღმოიკითხა რა თრდატ ბრძანება ესე კეისრისა მყის იწყო მოს
წრაფედ ძიება მათი დაპოვნარა იგინი საწნეხელთა მათ შინა პირველ ხსენ
ებულთა და იხილა რა რიფსიმე იწყლა ტრფიალებისა გულის თქმითა დასი
ხარულითა დიდითა აღივსო დადამტკიცა მოყვანება მისი ცოლად თვსად
ხოლო ურჩეჴმნა რა თრდატს მეფესა ამისთვის წმიდა რიფსიმე მაშინ იწა
მა მის მიერ წამებისა ღჴაწლითა იგი დამისთანა გაიანეცა დედა მძუძე მის
ი დასხვანი მრავალნი მათ თანანი ვთარცა იგი წერილარს წიგნსა მას წამ
ებისა მათისათა დაგვეუწყებთან სასწაულნი იგი რომელნი იქმნეს ჟამსა წა
მებისა მათისასა მოქცევასა შინა სომეხთასა რამეთუ განგებითა ღ~თისა
თა ტრდატ მეფე ეშჴად შეიცჴალა ხოლო რომელნიმე მათ წმიდათაგან
ი დაიმაღლნეს დაივლტოდეს რომელთა თანავე მაშინ ესეცა წმიდანინა დამა
ლულ იქმნა ეკალთა შინა ვარდისათა რომელი იგი ჯერეთ არღა გამომდ
ებელ ქმნილიყო ყვავილსა ჟამსა მას და ესრეთ დამალულ რა იყო წმი
და ნინა იხილა მან მუნითგამო სახითა მთავარ დიაკონისათა შთამომავალი
ზეციით ნათლისა ოლარითა მოსილი და დამპყრობელი საკმეველისა ხელ
თა მისთა რომლისა კჴამლის სახე სულნელეება დაჰფარვიდა ცათა
და კჴალად იყო მისთანა სიმრავლე ერთა ზეცისათა რამეთუ მას
ჴამსა [...]იყოფოდეს ხორცთაგან სულნი წმიდათა მათ მოწამეთანი
[.....]გი შეიერთნეს ბრწყინვალეთა მათ ძალთა ზეცისა
თა დაეს

1-17 სტრ. 16v

დაესრეთ ცად მიმართ აღიწოდეს რომელი ესე იხილა რა ესრეთ იხილა რა წმიდამან
ნინა ღაღადყო ესრეთ უფალო უფალო რად დამიტეობ მეშორ
ის ასპიტთა და იქედნეთა მაშინ ხმა ესმა ზეგარდამო რომელი ეტყოდა
ვითარმედ ესრეთვე იყოს წარყვანება სასუფეველად წინაშე ღ~ისა
ჴამსა მას ოდეს ეგე ეკალი რომელ არს გარემოს შენსა ყოველივე იქ
მნეს ვარდის ფურცელ და სუნნელ არამედ აღდეგ დაჰლოდე ჩრდი
ლოთ კერძო სადა იგი ფრიად არს სამკალ ხოლო მუშაკი ყ~დ არა:

ჴმისსა შემდგომად წარმოვიდა მუნით წმიდა ნინა და მოიწია ურბნისად საზ
ღვართა სომხითისათა დათვესა მეოთხესა რომელარს მარტიოგან ივნ

ისი წარმოემართა დამოიწია მათათა ჯავახეთისათა სადა იგი მიემთხვატ
ბასა მას დიდსა გარდმოდინარესა რომელსა ეწოდების ფარავნი ხ
ოლო მიხედნა რამუნით დაიხილნა მათანი იგი ჩრდილოსანი დღეთა მათზაფ
ხულისათა სავსენი თოვლითა დაჰაერთა სასტიკითა შეძრწუნდა წმიდანინა და
თქუა ესრეთ უფალო უფალო მიიღე სული ჩემი ჩემგან და დაჰყო მუნორი დღე
დაითხოვა საზრდელი მეთევზურთაგან ტბასა მას შინა მონადირეთასა რამეთუ
მწყემსნიცა იყუნეს ადგილსა მასვე დახუმბილვდეს სახუმბილავსადამისასა სამ
წყსოს

1-17 სტრ. 17r

სა ზედა და ხადოდეს იგინი შემწედ მფარველად ღმერთთა მათ
თა არმაზს და ზადენს დააღუთქმიდეს მათ შესაწირავთა ოდეს მოვ
იდეთ წინაშე თქვენსა მშვიდობითო და მას იტყოდეს იგინი ენი
თა სომხურითა რომელი ესე მცირედ რამე ესწავლა ნინოსცა
პირველივე ნიამფორისა მისგან დაჰკითხა ერთსა მწყემსსა მათგანსა
დაჰქუა ენითა სომხურითა ვითარმედ რომლისა სოფლისანი ხა
რთ ხოლო მან მიუგო დაჰქვა ქინძარელნი რაბატელნი დადიდ
ისა ქალაქისა მცხეთისანი სადა იგი ღმერთნი ხედვენ და მეფენი მეფო
ბენ და კუალად ჰკითხა წმიდამან ნინა ვითარმედ სადა არსქალაქი იგი მ
ცხეთა ხოლომან მიუგო ვითარმედ გარდამდინარე ესე ამის ტბის
ათანა წარვლის ქალაქსა მას მცხეთასა:

ოლო წმიდასა ნინას შეუძნდა სიგრძე გზისა მის დასიბოროტე მთა
თა მათ რომელი იხილა და ამისთვის შეძრწუნებულმან სულით ითქუნა
და დაიდუა ლოდი ერთი სასთუნალ დაესრეთ მიიძინა გარდასადინელსა
მის ტბისასა დაჯთარ იგი ეძინა მოვიდა კაცი ერთი ჩვენებით ჰასა
კითა ზომიერ ხოლო თმითა ნახევარ თმოსანი დამისცა მანწიგნი დაბეჭდული
წმიდასა ნინას დაჰქუა მიაართუ ესე მსწრაფლ ქალაქსა შინა მცხე

1-10 სტრ. 17v

მეფესა მას წარმართთასა ხოლო წმიდამან ნინა იწყო ტირილად დაჰრქუა მა
ს ვედრებითა ვითარმედ მე უფალო მე დედაკაცი ვარ უცხო და უმეცარი და არცა
ენისა მეტყუზლად მეცნიერ ვარ დაჯთარ შევიდე უცხოსა ქუწყანასა
და კაცთა მათ თანა უცხო თესლთა:

სადაცა იქადაგოს სახარება ესე მუნცა ითქმოდეს დედაკაცი ესე:

რცა მამაკაცება არს არცა დედაკაცება არამედ თქვენ ყოველნი ერთხარ[.]

ჩარვედით და მოიმოწაფენით ყოველნი წარმართნი და ნათელსცემდით მ[...]

სახელითაათ მამისათა და ძისათა და სულისა წმიდისათა:

წათელი გამობრწყინდა წარმართთა ზედა დიდებად ერისა შენისა [.....]

ქომელმან თქვენ შეგიწყნაროს მე შემიწყნარა და [.....]

1-20 სტრ. 18r

მე შემიწყნაროს შეიწყნაროს მომავლინებელი ჩემი:

ქ ფრიად უყვარდა მარიამ უფალსა რ~ მარადის ისმენდა მისსა ქ~ ტსა:

წუ გემინინ მათგან რომელთა მოსწყვიდნენ ხორცნი თქვენნი ხოლო
[ს]ულისა ვერ შემძლებელ არიან მოწყუჭდად:

სრქუა მარიამ მაგდანენელსა იესო წარვედ დედაკაცო და ახარე ძმათა ჩემთა:

სადა მიხვდეთ ჰქადაგებდით სახელითა სახელითა მამისათა და ძისათა და
სულისა წმიდისათა:

წითარცა წარიკითხნა სიტყუანი ესე წმიდამან ნინა იყო ვედრებად
[თ]~ისა მიმართ დაგული სხმა ყო ვითარმედ ზეცით იყო ჩუწნება
ესე და აღიხილნა თვალნი ზეცად და ითხოვა მალალთა შინა დამკვდრებ
ულისა და ყოვლისა გარე შემცუჭლისა ლ~თისაგან შეწევნა მისი
და წარემართა დაჰმიყვა წიაღკერძო მდინარისა მისგან ტბისა მის გარ
დმომდინარისა რომელი წარმდინარეობს დასავლით მერმე კუალად იწყებს
აღმოსავალით სადა იგი შემთხვა სიძნელე გზათა და სიფიცხე შიშნი მხეცთაგ
ან ფრიადნი ჰირნი ვდრე მიწევნადმდე ადგილსა რომელსა იწყებს
წყალი იგი აღმოსავლით კერძო დინებასა და ამიერითგან იქმნა ლხინება
მისთანა რამეთუ პოვნა მუნ მოგზაურნი რომელთათანა მიიწია სანახ
ებსა ქართლისასა ქალაქსა მას რომელსა ეწოდების ურზნისი
[.] და იგი იხილა ერი უცხო და უცხოთა ღმერთთა მსახური რამეთუ თა
[.....] სსცემდეს იგინი ღმერთად მათდა ცეცხლსა ქვათა და ძეთა რომლისათვს

1-20 სტრ. 18v

ცა შეეურვა სულსა ამის წმიდისასა დაშეკდა ბაგინსა შინა ურიათასა რათა
მცა ზრახვდა მათთანა ენითა ებრაულითა რომელსა იგიცა მეცნიერ იყო
და დაყუნა მუნ თვსა ერთისა დღენი დაგანიცდიდა საქმესა და ძალსა მის ქვეყანისასა:

ქოლო აღიძრნეს დღესა შინა ერთსა ერნი დიდნი სიმრავლითა მით ქალ
აქით წარმავალნი დიდად ქალაქად სამეუფოდ მცხეთად მოვაჭრებად ს

ახმართა რათამე წინაშე არმაზ ღმრთისა მღუთისა და მათისა დაწარჰყუა წმიდა ნინა მათ

თანავე ხოლო ვითარიგი მიიწივნეს ქალაქად მცხეთად და დაისადგურეს წილ მოგუთასა ხიდსა მას ზედა იხილამუნ მოგუჭზი იგი ცეცხლის მსახურთა მათ ერთა დასაცთური წმიდამან ნინა. ტიროდა წარწყმედასა მას ზედა მათსა და იგლოვდა უცხოებასა თვისსა:

წა აჰა ხუალისა დღე იყო ხმა ოხურისა და საყვრისა და ზარი საშინელი და გამოსლვა ერისა ურიცხვსა ჳთარცა ყუაჳლთა უწინარეს შეძრუასა და გამოსლუასა მას მეფისასა და ჳთარ მოიწია რაჳამი იწყო სივლტოლა და მიმოდაბნევა ყოვლისა კაცისა დაშიშისა მისგან შეივლტოდეს და მივლტოდეს საფარველსა შინა თვსსა და აჰა მვის გამოჳდა დედოფალი დაშემდგომად მისსა გამოჳდა სიმრავლე ერისა ნელიად რომელთა შეამკუწნეს ყოველნი გზანი და ფოლორცნი სამოსელთა მიერ თვთო ფერთადა ფურცელთა განხეთქასა დაყვავლთა დაიწყო ყოველმან ერმან ქებად მეფისა მაშინ გამოჳდა მირიან მეფე თუალთ შეუდგამითა ხილვთა და ჳკითხა წმიდამან ნინა დ[.....] ცსა ჳსმე ჳურიასა ჳთარმედ რა არს ესე ხოლო მან ჳრქუა მას ღმერ[.....]

1-11 სტრ. 19r

ატად შენდა დარომლისათჳს ერთისამებისაგანი განჳკაცენ დააცხოვნე ყოველი სოფელი მოხედენ წყალობით ამათცა ჳედა ნათესავთა და შეჳრისხენ სულთა ამათ ბოროტთა დაუჩინოთა სოფლის მჳყრობელთა მთავართა ბნელისათა და შთახდენ ადგილთა ძნელთა დამიჩვენე მეუფალო ღთო მამისადა დედი სა ჩემისაო მხევალსა ამას შენსა და ნაშობსა მონათა შენთასა დარათა იხილონ ყოველთა კიდეთა ქვეყანისათა მაცხოვარება შენი და რათა ჩრდილო ბღუარსა თანა იხარებდეს და ყოველმან ერმან მხოლოსა ღთსა თაყუანისგცეს ქრისტე იესოს მიერ ძისა შენისა რომელსა შუჭნის მადლობით და დიდების მიცემა უკუწისამდე:

წა ვითარცა დაასრულა ლოცვა ესე და ვედრება წმიდამან ნინა და მყის წამი ს ყოფითა ღთისათა აღდგეს დასავლითქარნი და ჳაერნი ღრუბელთა თანა

1-19 სტრ. 19v

ხილვთა საშინელითა და ხმითა ჳარის სახდელისა ქუხილისათა დამოჳბერნა ნიაცმან მზისა დასავლისამან სული ჳერკუალო სიმწარისა და სიმყრალისა რომელი ესე იხილა რა სიმრავლემან მან ერისამან მათზედა მომავალად მაშინ იწყეს მსწრაფლ სირბილად და შეივლტოდეს ქალაქად და საყოფელთა თვსთა და რამეთუ მცირე დროსცა ღთნცა ჳდრე განრინებდმდე თავთა მათთა დაყოფად ამისსა რათამცა შესწირნეს იგინი მომსრველსა მას საყოფელთა შინა თვსთა დაჳთარ განიბნინეს იგი

ყოველნი მეყუხეულად მოიწია რისხვსა იგი ღრუბელი მწარე
დ სატიკი დამოილო სეტყვა სორი ქვისა ორთა მიერ ხელთა მძლ
ედ დაძლით სატყორცებელისა ადგილსა მას ოდენ ზედა საყოფელსა
კერპთასა და შემუსვრით დააწლილნა იგი და დაირღუწნ ზღუდე
ნი იგი ქარისა მიერ სასტიკისა და შთაიბნინეს კლდეთა მათშინა ხ
ოლო წმიდა ნინა ეგო უვნებელად დაცული ადგილსა მასვე ს
ადა პირველვე შესრულ და მდგომარე იყო:

ჲოლო დღესა მეორესა გამოჰდა მირიან მეფე და ყოველი იგი ერი ძ
იებად ღმერთთა მათთა დაარა ჰპოებდეს რომლისათჳს იგი დაეცა მათში
ში და ძრწოლა და განკურვებულმან შეიპყრნა და უნრავლესნი იგი ერნი
იტყოდეს გულფიცხელნი დამოუდრეკელნი ესრეთ ჳთარმედ ქალდ
ეველთა ღმერთი ითრუჳან და ჩჳწნი ესე ლთი არმაზ ყოვლადვე

1-20 სტრ. 20r

ურთიერთარს მტერ არიან რამეთუ არმაზ ოდესმე მას ზედა ზღ
ჳა მოაქცია და აწ მან შური იძია დამოაქცია ესე ამას ზედა:

ჲოლო რომელნიმე იტყოდეს ვითარმედ რომლისა ლთისა ძა
ლითა თრდატ სომეხთა მეფე ეშჳად შეიცჳალა და კუალად ეშობისაგან
კაცადვე მოაქცია მან უკვე ლთნ ყო დამოაქცია ესე რამეთუ სხვა ლთ
ვერ შემძლებელარს ყოფად ამისსა დაამას ესე ჳთარცა იტყოდე
ს მაშინ ამისთჳს რამეთუ ჳნათგან მეფე თრდატ ქრისტეს ძალითა
ეშჳად გარდაიქცა და ძალითა ქრისტესითა კაცადვე შეცვალებ
ულიყო მიერთგან ქება და დიდება ქრისტესი არღარა ფარუ
ლად ითქმოდა ქართლს შინა რამეთუ მაძლსა ლთისასა ეწყო მოფ
ენად აღმოსავლეთს:

ჲოლო მასვე დღესა რისხვსა და კერპთა მათ შემუსრჳსასა დასცხრა რას
ეტყჳა იგი დაქარი სასტიკი მაშინ გამოჰდა წმიდა ნინა კლდისამისგან ნა
პრალისა დაპოვა თვალი ბივრიტი აღილო დაწარმოვიდა წინაკერძო დასას
რულსა მის კლდისა ცხვრისასა სადა იგი ყოფილიყო ძველადვეციხე
და ქალაქი და იხილნა მუნ მდგომარედ ხენი ერთნი რომელსა ბრნჯ
უწოდიან მაღალნი შჳწნიერნი დარტო მრავალნი რომელთაცა
იგი საგრილსა ქჳწშე გამოსახა სასწაული ჳჳარისა დააღასრულ
ნა მუნ დღენი ექჳსნი მაძლობით დავედრებით ღთისა მიმართ წყა
ლობით მოხედჳსა დახსნისათჳს ერისა მის ეშმაკთამიერ შეცთომილისა:

1-20 სტრ. 20v

ჲოლო ოდეს იქმნა შემუსრვა ესე კერპთა იყო თვე მარტითგან მეექჳსე

ავვისტოსი და დღე მეექვსე რომელსა შინა ფერი იცვალა ქრისტე წინა შე თავთა მათ წინასწარმეტყულებლთა და მმოწაფეთა თვისთა

წა ვითარ იგივ თქუ იყოფებოდა წმიდა ნინა საფარველსა რა ქუჭზე ხე თასა მაშინ მოვიდა მისსა სეფე ქალი ერთი სახელით შრომანა და იხილა მან წმიდა ნინა მუნ ესრეთ მყოფი განკვირდა დაჰკითხა მას სხვსამიერ ბერძნულ მეტყულებისა დედაკაცისა ვინაობა მისი სხვსა ყოვლისავე თანა საქმისა მისისა რომელი იგი ეუწყა რა ყოველივე ნინას მიერ თვნიერ ხოლო უწყებისა მშობელთა თვისისათა დაიჩემა ტყულობა თავსა თვისისა მაშინ შრომანა თანა ლმობილ დამოწყალე ქმნილი უცხოებისათვს მისისა ცრემლით აიძულებდა წმიდასა ნინას წარსულად მისთანა სახიდ სამეუფოდ რომელი ესე არა ინება წმიდამან ნინა არამედ განემორა რა

და წარვდა მისგან შრომანა შემდგომად სამთა დღეთასა აღდგა მუნით განვლო მტკუარი დამიიწია სამოთხესა მას მეფისასა სადიგი არს სვეტი ღთივ აღმართებული დაეკლესია საკათალიკოსო და იხილა მუნ სახლი მცირე სამოთხისა მცუჭლისა დაშერავდა მას შინა მოეგება დედაკაცი ცოლი სამოთხის მის მცუჭლისა სახელით ანასტოს დამოწლედ ამბორის ყოფით შეიტკბო მან ვთარცა მრავლით ჟამითგან მეცნიერმან და მეგობარმან და დაჰბანნა ფერხნი დაგანუსვენა ცხებითა ზეთისათა დადაუგო პურიდა ღვინო დადაყუნა მისთანა წმიდამან ნინა დღენი დაჟამნი

1-20 სტრ. 21r

ცხრათა თჳწნი ხოლო იყუნეს ესე ანასტოს დაქმარი მისი უშვლო რო მლისათვს ფრიად მწუხარე იყვნეს იგინი მაშინ იხილა წმიდამან ნინა ჩუწნებასა შინა ძილისასა კაცი ნათლითა შემოსილი რომელი ეტყოდა ვითა რმედ შვედ სამოთხესა მაგას დაჰპოო ქვეშე კერძო ნაძუთასა მცირე ქუეშე ბაბილო შემზადებული გამომღებელად ყუაჯლთა სულნნელთა დამრავა ფერთა მშუწნიერთა და აღიღე მიწა ადგილისა მისგან დაეც ჰამად მე უღლეთა მაგათ დაესვას შვილი ხოლო წმიდამან ნინა ულოცა და სცა ჰამად ცოლქმართა მათ ჩვენებით უწყებისა მისებრ დაშვნეს მათ ძე და ასულე მრავალ რომლისათვისცა ჰრწმენა მათ ქრისტე ნინას მიერ დადაემოწაფნეს მას ფარულად:

ქოლო წმიდამან ნინა შემდგომად ცხრათა მათ თუწთა რომელიდა ეყვნეს სამოთხის მცუჭლთა მათ თანა პოვა გარეგან ზღუდეთა მათ ქალაქისათა სახედ ტალვარისა მცირისა მაყუალთა მიერ შემზადებული განგებითა მღთისათა ადგილსა მას სადა იგი აწ არს საკურთხეველი ზემოსა ეკლესიასა სამთავარ ეპისკოპოსოს დაყო იგი საყოფელ და განსასუწნებელ თვსად დაადმართა მუნშინა ჯუარი თვისი მ

ის მიერ შემზადებული ნასხლევთაგან ვაზთასა რომლისა წინაშე განათევნი იგი ღამეთა მარადის მღვდარებითა დაეგრეთვე შეაღამებნ დღეთა დაუცხრომელად ლოცვითა დავედრებითა ღმრთისათა განკვირვებულნი სიმრავლესა ზედა ამას ღუაწლთა მისთასა ჰმსახურებდეს მას

1-22 სტრ. 21v

მეუღლენი იგი მცჳწლნი სამოთხისა მის მცჳწლისანი მეფისანი და ესრეთ მუნ მყოფი წმიდა ნინა მრავალ გზის მივალნ უბანსა მას ურიათასა ენისათვის ებრაელისა დაგამოძიებისათვის კუართისა მის უფლისა რომლისა იგი ესმინა იერუსალიმს ნიამფორისა მისგან ვითარმედ წარულათ იგი მცხეთელთა მათ ჰურიათა რათამცა ყოვლით კერძოვე ცნა დაეუწყა მას კუართის მის ვითარება:

აშინ პოვა მან ურია ერთი სახელით აბიათარ მღუდელი დაასული მისი სიდონია დაუქადაგა მათ სახარება უფლისა ჩჳწნისა იესო ქრისტესი რომელთაცა იგი ჰრწმენეს დადაემოწაფნეს მას მათ თანა სხჳანიცა დედანი დაემოწაფნეს ჰურიანი რიცხვით ექჳსნი სწავლისა მას წმიდისა ნინასსა თვინიერ ნათლის ღებისა რამეთუ ყოვლად არაიყო მასჳამსა მღუდელი რათამცა ნათელსცა მათ დაიჳჳნეს იგინი ფარულად მოწაფე მისდა:

ა აღასრულებდა ღმრთი ხელითა წმიდისა ნინასითა საკვირველებათა და კურნებათა მრავალთა რამეთუ მიზეზითა წამალთა ხმარებისათა მრავალნი განკურნნა და სენთაგან შეჳყრობილნი განათაჳს უფლა უძლურებათაგან მათთა:

ა ესრეთ იქცეოდა რა ქალაქსა მას შინა მცხეთას წმიდა ნინა ჳამთა სამისა წლისათა მათ დღეთა შინა იქმნა შესვლა მათი მირიან მეფის დამძისწულისა მისისა სჳარსთა მეფისა საბერძნეთად რომელნი ესე კოსტანტინე მეფემან ბერძენთამან იოტნა ძალითა ქრისტესითა და ჯჳარისა მისისა წინა წარმოდლუანებითა ყვლით სჳარსეთით მათით:

1-20 სტრ. 22r

აქმული აბიათარმღუდელისა რომელი დაემოწაფა წმიდასა და სანატრელსა ნინას

აე აბიათარ მღუდელი ვიყავ წილითა ხვედრებული მის წელიწადისა ოდეს წმიდა ესე და ნეტარი დედა ნინა მოიწია მცხეთად და მასვე ჳამსა მოწევნულ იქმნა ჩუწნდა წიგნი ანტიოქიით ჰურიათაგან მღუდელთა რომელსა შინა წერილ იყო ესრეთ ვითარმედ განხეთქა ღმრთნ სამ ნაწი

ლად მეფობა ისრაილისა რამეთუ აჰა ესერა წინასწარმეტყუელნი ჩ
ჴენნი დასცხრეს და რომელსა სული ლ~თისა აწვევდა მათ თქუს აღესრუ
ლა ყოველივე და განზბნიენით ჩჴწნ ყოველსა ქვეყანასა და ჰრომთა და
იპყრეს ქჴწყანა ჩჴწნი ვტიროდით ჩჴწნ ყოვლითურთ რამეთუ
დღეს

განვარისხეთ შემოქმედი ლ~თი აწ განიხილენ წიგნი იგი მო
სესნი და სიტყვა იგი რომელი მან დამიწერა ესრეთ ვთარმედ რომელი იტ
ყოდის ქვეყანასა ზედა თავსა თვისსა ძედ ლ~თისად მოჰკუჭდინიან
უ შემე უკჴწ ვსცეთით ნაზარეველისა მისთვის სიკვდილისა: რამ
ეთუ ვჰხედავთ ოდეს პირველ მამათა ჩჴწნთა შესცოდინ რა ლ~თსა
და ყოვლად დაივიწყიან იგი და მისცნის იგი ხელმწიფესა ბორო
ტსა ხოლო მოიქციან რა ღაღად ჰყვან ლ~თისა მიმართ სწრაფით
განარინის იგი ჰირისა მისგან და ესე ესრეთ ყოფილად და აღასრულა
ებად შვიდ გზის უწყით წერილისაგან ხოლო აწ ვნათგან ხელნი შეა
სხნეს მამათა მათ ჩჴწნთა ძესა მას მწირისა დედაკაცისასა და მოკლე[ს]

1-20 სტრ. 22v

იგი აღილო ღთნ ხელი ჩჴწნ ზედა და განხეთქა მეფობა ჩვენი და გან
გჴაშორნა ტაძარსა თვისსა და უგულუბელსჰყო ნათესაჰ ჩჴწნი
სრულიად და არს მით ჟამითგან სამასი წელი და უმეტესცა რომელ არა ი
სმინა ვედრება ჩჴწნი რომლისათჰს საგონებელ გჰჩნს ჩჴწნ ვ
ითარმედ ნუ უკვე და ზეცით იყო კაცი იგი და განამრავლეს მათ ესე ვ
თარისა პირისათჰს მოწერა ჩჴწნდა ხოლო მე ვითარცა მესმა
ესე ვიწყე კითხჴად დედაკაცისა მის წინასგან ქრისტესთჰს თუ ვნ
ა იყო იგი ანუ რომლისა მიზეზისათჰს იქმნა კაც-ძე ლ~თისა მაშინ
აღალო პირი თჰსი წმიდამან წინა ვთარცა რა ჯურღმულმან აღმო
მდინარემან და იყო სიტყვად დასაბამითგან ჩჴწნთა წიგნთა ზეპირი
თ წარმოთქმად და განმარტებად ძალითა მათსა რომლითა ვთარცა
მძინარესა განმალჰძებდა და ვთარცა დასულუბულსა განმანა
თლებდა და აღმიჩენდა საწყალობელად მამათა ჩჴწნთა და დამა
რწმუნებდა ცუალებასა სჯულისასა ვიდრემდის მრწმენა მე სი
ტყვთა მისითა იესო ქრისტე ძე ლ~თისა ვნებულად და აღდგომილად
და კუალად მომავალად მეორედ დიდებით და ვთარმედ ჰქმმარიტად იგი
იყო და არს მოლოდება წარმართთა და ღირს ჰქმნენით მე და შჰ
ლი ესე სიღონია მოღებად საჰკურებელსა მას განსაწმედელსა
ცოდჴათაგან წყალსა ემბაზისასა რომელსა ინატრიდა წინასწარმ
ეტყუელი დავით და ვერ ეწიფა და მესმა მე ხმა ახლისა სჯულისა

1-20 სტრ. 23r

ერთა და მგალობელთა რომელსა იგივე დავთ ინატრიდა და ღირს

ვემენ მე ზიარებად ჭემმარიტსა ხორცსა და სისხლსა ქრისტეს ძისა ღმრთისასა და კრავსა ცოდვათათვის შეწირულსა რომლისა ტკბილ არს გემოს ხილვა მისი და ამას ზედა სარწმუნოებასა ყავუფალო განსჯლა ჩუწნი ხორცთაგან ჩუწნთა და კჳალად სხჳანიცა სასწაულნი ჳხილე ნით თჳალითა ჩუწნითა მცხეთას შინა ნინას მიერ აღსრულებული:

შეორე თქმული მისივე აბიათარ მღუდელისა კუართისათვის უფლისა ჩნისა იესო ქრისტესა:

შე აბიათარ მიგიტხრობ თქუწნ თხრობასა მას რომელი მეუწყა მე და ყურითა ჩემითა ჳსმინე დედისა მამის და მამის დედისა ჩემისაგან და რომელი წიგნთაგანცა უწყი და რამეთუ მათცა პაპათა და მშობელთაგან თჳსთა მოთხრობით და სმენოდა დაუწყოდეს ესრეთ: ჳთარმედ ოდესიგი ჳეროდე მე ფობდა იერუსალიმს მაშინ ჳამსა მას გუწსმა ესრეთ ჳთარმედ იერუსალიმი სჳარსთა დაიჳყრესო რომლისათჳს იგი იქმნა გლოჳა და წუხილი ურვათა ჳედა ქართუწლთა მცხეთელთა მკჳდრთა ბჳედელთა მღუდელთა კოდის წყაროელთა მწიგნობართა და სობის კანანელთა თარგმანთა რომლისათჳსცა ესე ყოველნი აღიძრნეს წარსულად შეწევნად იერუსალიმთა ხოლო შემდგომად მცირეთასა კჳალად მოიწია სხუა ღალადისი ნუგეშის ცემისა ჳთარმედ სჳარსნი იგი არა დაჳყრობად იერუსალიმისად მოჳდესო არამედ საჭურველისა წილ იქმნაო ოქრო სამეუფო და მ

1-20 სტრ. 23v

ური მსწრაფლ მკურნალი წყლულისა და გუნდრუკი სუნნელი და ეძიებდეს ყრმასა ჳსმე შობილსა თესლისაგან დავითისა. რომელი რეცა პოვეს მწირი ერთი მწირისა დედაკაცისა შობილი უჳამოდ და უადგილოსა ადგილსა ჳთარცა არს ჩვეულება გარეგან დასაბამისა მდგომარეთა კაცთა და ესე მის ყრმისა მოჳდეს თაყუანის სცეს მას და შეწირეს მისსა მღუწნი იგი პირველ თქმული და წარჳდეს იგინი მშჳდობით და იქმნა სიხარული დიდი სმენითა ამის ამბაჳსათა ურიათა ჳედა ქართველთა

ხოლო შემდგომად ამისსა გარდაჳდეს რა წელი ოცდა ათნი მაშინ მოსწერა ანა მღუდელმან იერუსალიმით მამის მამისა ჩემისა ელიოზის თანა ესრეთ ვითარმედ იგივე რომლისა სჳარსნი მეფენი მღუწნითა მოჳდეს აღზრდილ არს იგი და ჳასაკსა მიწევნულარს იგი და თავსა თჳსსა ძედ ღმრთისად ხდის აწ მოვედით ყოველნი სიკუდილსა მისსა რათა აღესრულოს მცნება ღმრთისა და მოსესი:

წა წარჳდა აჳათ ელიოზ მამის მამა ჩემი კაცი მოხუცებული და ესჳ

ა მას დედა ტომისაგან ელი მღუდელისა და მას ელიოზს ესჳა დაჲ ე
რთი ხოლო ევედრებოდა ელიოზს დედა მისი ესრეთ ვთარმედ წარვედ
შვილო წოდებასა მაგას მეფისასა დაწესა სჯულისასა გარნა რომელსა ი
გი განიზრახვენ ნუ შეერთვნ ცნობა შენი ნუ შვილო ჩემო რამე
თუ იგი არს სიტყჳა წინასწ მეტყჳსლთა და იგავ ბრძენთა და საიდ
უმლო დაფარული ჰურიათაგან და წარმართთა ნათელი და ცხოვრება

1-20 სტრ. 24r

საუკუნო და წარვდა ელიოზ მცხეთელი დალონგინოზ კარსნე
ლი და მუნ დახუდეს ჯუარცმასა უფლისასა:

ჲოლო რაჳამს იგი დამსჳულავიდეს უფალი ჯუარსა მას ზედა დაჰას
ანიგმან კუჭრითა მით რკინისათა სცა სამსჳულთა მათზედა უფლის
ათა იერუსალიმს მაშინ ესმა ხმა იგი სამსჳულთა მათგან გამოსრული დე
დასა ელიოზისსა მეუფესა მცხეთას შინადამეყჳსეულად იკრჩხიალთა და
თქჳა მშვდობით მეფობაო ურიათაო რამეთუ მოჰკალთ თავსა თქუჳ
ნისა მაცხოვარი დამხსნელი დაიქმნებით ამიერითგან მტერ დამკჳლელ
შემოქმედისა ვად თავსა ჩემსა რომელ არა მეუფლა მე უწინარეს ამი
სსა სიკუდილი რათამცა არღარა სმენილიყო ყურთა ჩემთა და არ
ცალა შემდგომად ამისსა ღირს ვიქმნენ მე ხილვად ნათლისა წარ
მართთა ზედა დამშვიდობა ისრაილისა და მყის შეისუჳნა მან სრულ
ყო რა სიტყჳა ესე:

ჲოლო კჳართი იგი უფლისა ხუდა წილითა მცხეთელთა მათ
ჰურიათა დამოილო ელიოზ და მოილო მცხეთას და მიეგება დაჲ მისი შესუარული
ცრემლთა

მიერ შესუარული

და მოეხვვა ყელსა ძმისა თვსსა ელიოზს და მო

ულო მას სამოსელი იგი იესოსი შეიტკობო მკერდსა თვსსა და მყის
მასვე ჟამსა სულნი წარხდეს მას სამთა ამით ტკივლითა სიმწარითა
ქრისტეს სიკუდილისათვს და დედისა თვსისა და ზიარებისათვს უა

1-19 სტრ. 24v

რის მყოფელთა თანა ქრისტესთა ძმისა თვსისა მაშინ იყო საკვრველ
ი დიდი მცხეთას შინა და შეშფოთება რამეთუ განკვრდა თვთ მეფე ა
დერკი და ყოფელი სიმრავლე ერისა და მთავართა და სთნდა მეფესა ადერკს
სამოსელი იგი გარნა საკვირველებისა მისგან ზარ განჰხდილ და შეშინ
ებულ იქმნა იგი და ვერღარა იკადრა გამოღებად ხელთაგან მის მკჳ
დრისათა რომელსა იგი მაგრად დასურვილით შემოემკრდა და ესრეთ
ხელთა მქონებელი სამოსლისა მის დამარხა ძმამან მისმან ელიოზ დაჲ

იგი თვის ადგილსა მას რომელი იგი უწყის მხოლოდმან ღ~თნ და არაზნ სხუამან თვინიერ ამისსა რომელ ესე უწყიან ჳთარმედ არს ადგილი იგი მახლობელ ნამჳსა მის ლიბანისა წარმოღებულისა და მცხეთას დანერგულისა და აღორძინებულისა:

ზა ესეცა მეუწყა მამისაგან ჩემისა ჳთარმედ არსსხჳთ ძალითა შემო სილი მრჩობლი იგი ხალენი ელიასი ამას ქალაქსა შინა და ხელთა ჩუჭ ნთა საკურთხეველისა სიმტკიცესა ქუჭშე ქუათა უპოვნელად ჳდრე ჟ ამადმდე მისსა:

ქამეთუ მრავალგზის მაჭირვა წმიდამან ნინა მამისა მიმართ ჩემ ისა რათამცა გამოჳწულილე მისგან გულითა მხურვალედ ადგილი იგი სა მოსლისა მის ხოლო მან ესოდენ მრქჳს ჳთარმედ აქაარს ადგილი სამ არხაჳ მისიო რლსაზედა ენანი კაცთანი არა დადუმნენ გალობად ღ~

1-19 სტრ. 25r

ღ~ისა მიმართ დაარს ადგილი იგი ვ~ა ადგილი იაკობისა კიბედ ხილ ული და ჳეცას აღწევნული:

ზა შ~დ წელთა მრავალთასა მის წულისა შვილმან ადერკი მეფისამ ამ მეფემან ამაზილ ძიება ჳყო სამოსლისა მის ურიათა თანა და ვე რ უძლო პოვნად დაცნობად მისა გარნა რ~ლ მასცა ესრეთვე მიეთხრა რ~ლთაგან გამოვითხოჳ და ვ~ა ესერა ჳემოთითქვნა ნამ ვის მის მახლობელად ყოფა ადგილსა მის რომელსა იგი დამარხულ იქმნა :

ჴ საცნაურ იყავნ ესეცა ვ~დ სახლი ელიოზისა რლნ კვარ თიუფ~ისა მოილო და დამარხა მითურთ დაჲ თჳსი ქალაქსა დასავლით წინა მოგუჳთას ხიდსა ჳედა:

ჴათ დღეთა შინა იხილა წმიდამან ნინა სამგზის დაოთხგზისცა ძილსა შინა ჩუჭნებით რომელი იგი მუხლთა თჳსთაზედა მიყრდნობ ილმან მცირედ რამე მიირულის რამეთუ ხედჳდა იგი ესრეთ ჳთარმედ რეცა თუ მოჳდიან მფრინველნი ცისანი ფრთითა შავნი დაშთაჳდიან მდინარესა მ ას შინა განიბანიან დაგანსჳეტაკიან და აღჳდიან იგინი სამოთხესა მას ში ნა პირველ ხსენებულსა ბაბილოანსა დამუნ შინა მისთულეზდიან ნაყო ფსა მისსა და ყუაჳლთა მათ იხჳმევდიან დაესრეთ მწლოედ და სურვილით წმიდასა ნინას და მიჳლენედ რეცა მისი არს სამოთხე იგი და გა

1-9 სტრ. 25v

რემო მისსა მოკრბიან იგინი შუწნიერად ჟღივილისა ხმითა:

ქ ესე ესრეთ რა აუწყა წმიდამან ნინა მოწაფესა თვსსა სიდონიასა ასულსა აბიათარისასა რომლისათვს იგი მიუგო მან დაჰრქუა წმიდასა ნინ ას უცხო დააქა შობილო ტყუწო სიტყვსაებრ შენისა დაჩუწნ ტყუწთა მხსნელო უწყი რამეთუ შენ ზე მოიწია ახალი ესე ჟამი დაშენ მ ლით ისმის ამბავ იგი მამათა ჩუწნთა ნაქმარი ზეცისა უბრალოსა სისხლი ა დათხევა რომლითა იქმნა ჰურიათა სირცხვლი დაკიდეთა ქუწყანისათა განზნევა დამეფობისაგან დაცემა დატამრისა მის წმიდისა მიღება მა თგან ერისა უცხოსა წოდება დამიცემა მათდა დიდებისა მათისა იერუსალიმ

1-19 სტრ. 26r

ვითარ განგიმარტიან ფრთენი შენნი და შეიკრებ ყოველთა ცისკიდ ეთა ნათესავთა ფრთეთა შენთა ქუწშე შენთა რამეთუ აჰა აქაცა მოსრულ არს დედაკაცი ესე რომელმანცა შესცუალოს ყოველი წესი ამის ქუწყანისა დაკუალადცა მიექცა წმიდასა ნინას დაჰრქუა ესრეთ ვთარმედ ჩუწნება ეგეშენი მოასწავებს დაცხად ჰყოფს ადგილსა ამას შენ მიერ სულიერად სამო თხედ შეცუალებასა დასამღთოთა ნაყოფთა გამომღებლობასა მას უკუნისამდე:

ქოლო ვითარ მოვდა მირიან მეფე საბერძნეთით ოტებული კოსტან ტინე მეფისაგან დავიდრე მოსულადმდე მისსა განეცხადა წმიდასა ნინას ქადა გება ქრისტეს სჯულისა რამეთუ იტყოდა იგი ხმა მალლად ვთარმედ გპო ვენ მკვდრნი ეგე ჩრდილოსანი ცთომასა შინა და გამოეჩინნა ჯუარი იგი ნასხლეუსა და იქმოდა მის მიერ საკვრველებათა მათ დიდთა რამეთუ განკურნნის განუკურნებელნი სენნი თვნიერ წამალთა შეხებითა მით ჯუარისათა დაკუალად ქადაგებდეს მისთანა ვდრე მოწაფენი იგი მისნი რომელნი პირველ ფარულად იყუნეს მოწაფე მისდა რიცხვთ შუდნი დედანი ნათესავნი ურიათანი სიდონია ასული აბიათარ მღუდლისა და სხუანი იგი ექუსნი დასამოთხის მცველნი იგი ურთიერთარს მ ეულლენი და აბიათარ მღუდელი ახალი იგი პავლე რომელი უშიშად და დაუცხრომელად ქადაგებდა სჯულსა ქრისტესსა რომელი ფრიად მეცნიერ იყო მუწლის სჯულისა და ახალი ესე სჯული ესწავა მ

1-20 სტრ. 26v

ას წმიდისა ნინასაგან დაუმეტეს ნინასსა ამხილებდა ყოველსა კაცსა და ასწავებდა სჯულსა ჭემმარიტსა:

ქაშინ აღიძრნეს ურიანი აბიათარსა ზედარათამცა ქვადაჰკრიბეს მას ხოლო მირიან მეფემან მიავლინნა მსახურნი დაგანარინნა აბიათარმო

კულისაგან ჰურიათასა რამეთუ აქუნდა მირიან მეფესა სურული ქრისტეს სჯულისა ამისთვის რომელ ასმიოდეს მრავალნი ქრისტეს მიერნი საბერძნეთით დასომხითით დაარა დააბრკოლებდა იგი ქადაგებად ნინას დამოწაფეთა მისთა არამედ ჰბრძოდა მას მტერი იგი ყოველთა მართალ მორწმუნეთა ეშმაკი დავერ დააყენებდა აღსარებასა ქრისტესსა და ეგრეთვე ნანა დედოფალიცა უმეტეს მისსა იყო გულფიცხელ და შეურაცხის ყოველი ქადაგებასა მას ქრისტეს სჯულისასა ჭტსა

ჲოლო წმიდა ნინა იყო. ესრეთ დაილოცვდა დაუცხრომელად საყუდელსა მას მისსა მაყუალსა ქუჭმე დადაკვრვებულ იყვნეს წარმართნი იგი ლოცვასა მისსა და მღვდარებასა დაუცხო უჩნდა საქმე იგი წყეს გამოკითხუად მისა ხოლო. იგი აუწყებდა ძუჭლთა და ახალთა წიგნთა დაგანაბრძნობდა უგულისხმობთა მათ დაშთაუგდებდა გულსა მათსა საყუარულსა ქრისტესსა:

წა იყო ესრეთ სამ წელ ჳნცა განაცხადა ქადაგება დადაიმოწაფნა მამინ იყო ჳნმე ყრმა წული უფალი მძუძისა ხენისა დამიმოაქუნდა დედასა მისსა კართი კარად რათამცა ჳნმე ჰპოვა მეცნიერი კურნებისა და ყო

1-10 სტრ. 27r

მცა სარგებელი მისი დაშეისწავეს იგი ყოველთა დაარაოდეს პოვეს სარგებელი კურნებისა ყრმისა მისთვის დამკურნალთაცა ჰრქუჭს დედაკაცსა მას ჳთარმედ არა სარგებელ ეყოფვს ყრმასა მაგას დადედაკაცი იგი იყო გულფიცხელი წარმართი დამარადის მძაგელ სჯულისა ქრისტიანეთასა დააყენებდის სხუათაცა მისჭლად დაკითხუად ნინასსა:

ჲოლო ჳთარცა სასო წარკუჭთილ იქმნა მკურნალთა მიერ მოვდა და დავარდა წინაშე მისსა ევედრებოდა კურნებასა ნინას საყრმისასა მაშინ ჰრქუა წმიდამან ნინა კურნება რომელი კაცთაგან არს მე არა რა ვყო ხოლო ლთი ჩემმან ქმნას რომელსა მე ვმსახურებ ქრისტემან მისცეს ყრმასა ამას კურნება რომელი ყოვ

1-20 სტრ. 27v

ელთაგან განწირულარს დარომელსა კილიკსა ჳედა მარადის ილოცავნ წმიდა ნინა მას ჳედა დადებად სცა სნეული და დაიწყო ვედრებად უფლისა და მასვე ჳამსა განიკურნნა ყრმა იგი და განცოცხლებულ ი და მხიარული მისცა დედასა თჳსსა ხოლო დედამან ყრმისამან აღიარა ქრისტე დათქუა არა არს სხუა ლთი თჳნიერ ქრისტესსა რომელსა ქადაგებს ნინა დადაემოწაფა წმიდასა ნინას და შეუდგა კვალსა მისსა და ადიდებდა ლთსა:

აშინ დედოფალი ნანა შევარდა სენსა დიდსა და მწარესა რომელსა კურნება ვერჯნ შეუძლო. რამეთუ ყოველთა ხელოვანთა მკურნალთა წარმოცალიერნეს წამალნი მათნი დავერ შეუძლეს კურნება ულო ნო იქმნეს დასასო წარკუჭთილ ხოლო აუწყეს ჴეთმე დედოფ ალსა ჴთარმედ დედაკაცისა მის ჴრომლისა ტყჴსა მიერ რომელ სა ჴრქჴ ან ნინა ლოცჴთა მისითა მრავალნი სნეულნი განკურნებულ არიან მაშინ უბრძანა მსახურთა მისთარათა მოიყჴანონ ნინა დამიჴდეს მსახურნი დედოფლისანი და ჴოვეს ნინა ქოჩსა მას ქუჭჴშე მაყუა ლთასა ილოცჴდა ჴამსა მეექჴსესა მიუთხრეს ბრძანება დედო ფლისა ხოლო წმიდამან ნინა ჴრქჴა არა ბრძანებულარს ჩემდა სადა ბუნება ჩუწნი არა არს განჴდეთ მიერ არამედ დედოფალი ა ქა მოვედინ საყოფელსა ამას ჩემსა ჴემმარიტად განიკურნ ოს ძალითა ქრისტესითა ხოლო მსახურთა მათ მიუთხრეს დედოფალ[სა]

1-20 სტრ. 28r

სათქმელი იგი ნინასი მაშინ დედოფალი გულს მოდგინედ ეტყოდა მ ათ შემომზადეთ მე ცხედარი და მიმიყჴანეთ მისსა მაშინ წარიყვანე ს ცხედრითა მსახურთა მათ დაძე მისი რევ და სიმრავლე ერისა მის_თანა:

რითარ მივიდეს საყოფელსა მას წმიდისა ნინასსა დადვეს დედოფალი კელლინსა მას მისსა ჴედა იწყო წმიდამან ნინა ლოცჴად დავედრებად ღ~თისა მყოვარ_ჴამ დამოილო ჴუარი იგი რომელი აქუნდა შეახო თა ვსა და ფერხთა დამხართა სახედ ჴჴარისა დამეყჴსეულად განიკურნა და აღდგა განცოცხლებული დაჴრწმენა ქრისტე დათქჴა არაარს სხუა ღ~თი თჴნიერ ქრისტესა რომელსა ქადაგებს ტყჴწ ესე დედაკაცი დამიერითგან შექმნა იგი მეგობრად თჴსად შინაურად დამარადის ჴკითხავნ დაგამოიწჴლილ ავნ სჯულსა ქრისტესსა დაასწავებნ წმიდა ნინა და აბიათარ ახალი ჴავლე დაასული მისი სიდონია და იქმნა დედოფალი მორწმუნე და იცნა ღ~თი ჴემმარიტი ჴკითხვიდა დედოფალსა მეფე ჴთარ იგი მეყსეულად განიკურნა და და სიმრავლე იგი რომელთა ეხილჴა დაამტკიცებდეს სი ტყუასა მას დედოფლისასა:

აშინ მირიან მეფე განკჴრდა დაიწყო გამომიებად სჯულსა ქრისტესს ა დამრავალ გზის ჴკითხავნ ჴურა ყოფილსა აბიათარს ძველთა და ა ხალთა წიგნთასა და იგი აუწყებდა ყოველსა:

ა წიგნიცა რომელი ჴქონდა მირიან მეფესა ნებროთისა მასცა წიგნსა შინა ჴოვა წერილი ესრეთ აღშენებასა მას გოდლისასა ხმა ჴეცით ნ

1-20 სტრ. 28v

ებროთის მიმართ რომელი ეტყოდა მე ვარ მიქაელ რომელი დადგინებულ ვარ ლთისა_მიერ მთავრობასა ზედა აღმოსავალისასა განვედ ქალაქით მაგით რამეთუ ლთი დაჰფარავს ხოლო უკუანასკნელთა ჟამთა მოვდეს უფალი იგი ცისა რომლისა შენ გნებავს ხილვა შეურაცხო ერსა შორის შეურაცხსა შიშმან მისმან განაქარვნეს გემონი სოფლისანი მეფენი დაუტეობდენ მეფობასა დაეძიებდენ სიგლახაკესა მან გიხილოს ჭირსა შინა დაგხსნას შენ:

ქამინ გულის_ხმა ჰყოფდა მეფე იგი მირიან რამეთუ ძუწლნი წიგნი დაახალნი ეწამებოდეს დანებროთის წიგნიცა დაამტკიცებდეს დამეექმნა სურვილი ქრისტეს სჯულისა არამედ ჰბრძოდა მტერი იგი უჩინო აყენებდა აღსარებასა ქრისტესსა გულსა შთაუგდებდა სასოებასა კერპთასა და ცეცხლისასა არამედ მარადის ევედრებინ დედოფალი აღსარებასა ქრისტესსა დაიყო მეფე დედოფლისა მოქცევთგან წელიწადსა ერთსა ორგულებასა შინა ასწავებდა ერსა დაუცხრომელად წმიდა ნინა და არავს აუწყებდა თუვნავარ ანუ სადათ მოვედ არამედ ტყუწდ იტყოდა თავსა თვსსა შემდგომად ამისსა მოგვ იგი მთავარი სპარსი სახელით ჯჳარასნეულ_იყო სენითა უკეთურითა და ფიცხლად იგუწმებოდა დასიკუდილსა მიახლებულ_იყო და იყო მთავარი იგი ნათესავისაგან მირიან მეფისა მაშინ ევედრა წმიდასა ნინას დედოფალი და მეფე იხილვდა საქმესა მისსა მცირედ ორგულებით ეტყვნ წმიდასა ნინას რომლისა ლთისა ძალით იქმ კურნებასა

1-20 სტრ. 29r

ამას ანუ ხარ შენ ასული არმაზისი ანუ შვლი ზადენისი უცხოებით მოხუწდ დაშეუვრდი დაზედა აც მათწყალობა შენიდამიგანიჭოს შენ ძალი კურნებათა რათა მით სცხოვნდებოდიე უცხოთა ქუეწყანასა დადიდებულმცა არიან უკუნისამდე ხოლო შენ წინაშე ჩუწნსა იყავნ ჰთარცა ერთი მაწოვნებელი შვლთა ჩუწნთანნი დაპატივ_ცემულ ქალაქსა ამას შინა არამედ უცხოთა ამას სიტყუასა ნუ იტყვ ჰრომთა მათ შეცთომილთა სჯულსა ნუ გნებავს ყოვლად თქმად:

ქამეთუ აჰა ესერა ღმერთნი დიდნი სოფლის მჰყრობელნი მზისმომდენელნი დაწვმისა მომცემელნი ქუეყანით ნაყობთა გამომზრდელნი ქართლისანი არმაზ და ზადენ ყოვლისა დაფარულისა გამომეძიებელნი ძველნი ღმერთნი მამათა ჩუწნთანნი გაცი დაგაიმ იგინი იყუნენ დასარწმუნებელად კაცთა მიმართ და აწ უკეთუ განჰკურნო მთავარი ესე განგამდიდროს შენ დაგყო შენ მკვდრ მცხეთას შინა მსახურად არმაზისა და ღაცათუ ჰაერითა დასეტყვითა მით მოიწია მას ზედა შემუსრვა მისი არამედ იგი ადგილი უძრავ არს ეგე არმაზ დაქალდაველთა ღმერთი ითრუჯან

ყოვლადვე მტერ არიან ამან შემოადგინის დამან ამას ზედა ესევთა
რი ურვა მოაწიის ვთარ აქუს ჩუჭულემა სოფლის_მპყრობელთა და
კმა გეყავნ ჩუჭნგან ბრძანება ესე:

ა-იუგო წმიდამან ნინა შენ მეფე სახელითა ქრისტესითა დავედრებითა
დედისა მისისათა დამისთანა ყოველთა წმიდათათა მოავლინენ შენზედა ღ

1-20 სტრ. 29v

ცისა დაქუჭყანისა შემოქმედმან დამბადებელმან ყოვლისა დაბადებულისმ
ან დიდისა და დიდებულისა თვისისა დააურაცხელისა მრავალ მოწყალები
საგან მოავლინენ შენ ვთარცა სახმილისაგან ნაბერწყალი ერთიმად
ლისა მისისა დასცნა დაგულის_ხმა ჰყო სიმაღლე ცისა დანათელი მზი
სა სიღრმე ზღვსა საძირკუელისა დასივრცე ქუჭყანისა დასაფუძე
ელი მისი დაუწყებულ იყო მეფე ვნ შემოსნის ცანი ღრუბლითა დაქუხნ ხ
მითა ჰაერისათა დაიძურთან ქუჭყანა სიმძაფრითა მისითა დარბიან მეხის
ტეხანი დაყოველსა მთასა ეგზების ცეცხლი გულის წყრომითა მათითა:

ბნუ ოდეს შეიძრის ვეშაპი იგი დიდი ზღუათა შინა დაშემდრის ყოველ
იქუჭყანა ვდრემდის დაირღუნთან მთანი დამყარნი კლდენი დაქუან
ი და მეცნიერ გყუჭნ შენ ამას ზედა მიწევნად რამეთუ ღთი არს ც
ათა შინა უხილავ არს თავადი იგი ყოველთა დაბადებულთაგან თვნიერ მისა
მისისა რომელი მისგან გამოვდა ქუჭყანასა ზედა გამოჩნდა ვთარცა კაც
ირომელმან აღასრულა ყოველი რომლისათვის მოსრულ_იყო და აღ
ვდა მათვე სიმაღლეთა მამისათანა დაიხილა დაუსაბამო იგი მხოლო
მაღალ_არს დამდაბალთა ჰხედავს დამაღალნი იგი შორით იცნის მე
ფე ახლოს არს მიახლება შენი ღთსა მიხედვად რომელი არს ქალაქსა
ამას შინა სასწაული ერთი სამოსელი მისა მღთისა აქა არს დახალენ
ისა მის ელიასი თქუჭს აქავე ყოფა და მრავალნი სასწაულნი არ
იან რომელნი ღთნ გამოაჩინნეს თუ არემე კულა მთავარი ესე შენი გ

1-20 სტრ. 30r

ანვკურნო სახელითა ქრისტეს ჩემისათა დაჯუარითა ვნებისა მისისათა
ვითარცა იგი დედოფალი ნანა განიკურნა სენისა დიდისაგან დარა იგი
ვაუწყე მას ჰყოფს იგი და მოვიდა ნანა დედოფალიცა სამოთხესა მასშინა
ნაძუთა მათ ქუჭუე და დაადგინა იგი აღმოსავალით დაპყრობად სცნა ხ
ელნი და რქუა მას სამ_გზის იჯმნის შენგან ეშმაკო და შეუდგები ქრი
სტესა ძესა მღთისასა დატიროდა ნინა სულთქმითა სულისა თვისისათა
და ითხოვდა ღთისაგან შეწევნასა კაცსა მას ზედა და იყუნეს მოწაფენი
მისნი მუნვე ერთ_დღე დაორღამე დამსწრაფლ განვდა მისგან სული იგი
ბოროტი და დაემოწაფა ნინას სახლეულით და ერთურთ მისით

და ადიდებდეს მამასა და ძესა დაწმიდასა სულსა აწდა მარადის დაუკ
უნითი უკუნისამდე ამინ:

~~ცქმული სიღონია დედაკაცისა რომელი იყო მოწაფე ნინასი რომელიც~~
~~ყო მოწაფე ნინასა~~ რომელი ესე იხილა დადაწერა მოქცევა სა
სწაულითა მირიან მეფისათა დაშევრდომა ნინასი აღსარებისათვი
ს ქრისტესისა ჯუარისა აღმართებისათვს ეკლესიათა აღშენებ
ისათვს დამას შინა სასწაულთა მისთათვს თავიზ. **ღგ** კხენ მამაო.

ზა იყო დღესა ერთსა ზაფხულისასა თუჭსა ივლისსა. კ. დღესა
შაბათსა განვდა მეფე ნადირობად მუხრანითკერძო და მოუხდა დაუ
ჩინო იგი ბოროტი მზრძოლი ეშმაკი დაშთაუგდო სიყუარული კე
რპთა და ცეცხლისა. დაიგონებდა ყოველსა მსახურებასა მათსამ

1-19 სტრ. 30v

მახვლითა უცხოსა მოწყუჭდა ყოველთა ქრისტიანეთა დაჰრქუა მეფე
მან ოთხთა თანა მზრახუჭლთა მისთა ღირს ვართ ჩუჭნ ღთთა ჩუ
ენტაგან ბოროტის ყოფასა რამეთუ უდებ ჰქმნენით მსახურებისა
მათისაგან დამიუჭშვათ ჩუჭნსა გრძნეულთა ქადაგებად
სჯულსა მათსა ქუჭყანასა ჩუჭნსა რამეთუ გრძნებითა ჰყუჭნ
საკვრველებათა მათ აწ ესე არს განზრახვა ჩემირათა ბოროტად
მოვსრნეთ ყოველნი მოსავნი ჯუარისანი და უმეტეს შეუდგეთ მსახუ
რებასა ღთთა მათ მპყრობელთა ქართლისათა ვამხილოთ ნანას ცოლსა
ჩემსა შენანება დადატევება სჯულსა ჯუარცმულისასა დათუარამ
ერჩდეს დაჰვიწყო სიყუარული მისი დასხუათამათ თანა წარვსწყმიდო
იგიცა დაუმტკიცეს განზრახვა იგი თანა მზრახველთა მათ რამეთუ მ
ხურვალედ იყვნეს იგინი საქმესა მას დაჰნებვდა პირველითგან და ვერ იკად
რებდეს განცხადებად ხოლო მეფემან მოვლო ყოველი სანახები მუ
ხრანისა დააღვდა მათსა თხოთისასა მაღალსა რათამცა მოიხილა კასპად
და უფლის ციხედ და განვდა თხემსა მთისასა შუა სამხრისოდენ დაბნ
ელდა მათზედა მზე დაიქმნა ჳთარცალამე ბნელი დაუკუნი და დაიპყრნა
ბნელმან არენი და ადგილნი და განიბნივნეს ურთიერთარს ჳირისაგან
დაურვსა და დაშთა მეფე მარტო დაიარებოდა მათთა მწინართა შემინებუ
ლი დაშემრწუნებული დადგა ერთსა ადგილსა დაწარეწირა სასოება

1-19 სტრ. 31r

ცხოვრებისა მისისა და მოეგო თავსა თვსა ცნობასა და განიზრახვიდა ესრეთ
გულსა თვსსა აჰა ესერა ვხადი ღთთა ჩემთა დაარა ვპოვე ჩემზედა ლ
ხინება აწ რომელსა ქადაგებს ნინა ჯუარსა დაჯუარცმულსა დაჰყ
ოფს კურნებასა მისითა სასოებითა არამცა ძალედუა ხსნა ჩემი ამის ჳირი

საგან რამეთუ ვარ მე ცოცხლივ ჯოჯოხეთსა შინა დაარა უწყი თუ ყო
ვლისა ქვეყანისათჳს იქმნა დაქცევა ესე და ნათელი ბნელად გ
არდაიქცა და თუ ჩემთჳს ოდენ:-

აწ თუ ჩემთჳს ოდენ იარს ჭირი ესე ღ~თო ნინოსო განმინათლე
ღამე ესე დამიჩვენე ს~ფელი ჩემი დააღვარო სახელიშენი და აღვმართო
ძელი ჯ~ისა დათაყუანის ვსცე მას დააღვაშენო სახლი სალოცავად ჩემდა
დავყო მორჩილ ნინოსა სჯულსა ზ~ა რომთასა ესერა ვ~ა წარმოს
თქვა განთენა და გამობრწყინდა მზე დაგარდმოჳდა მეფე ცხენისაგან
დადადგა მას ადგილსა განიპყრნა მხარნი აღმოსავლითცად მიმ
ართ და თქუა შენ ხარ ღთი ყოველთა ღ~თთა და უფალი ყოველთა ზე
და უფალთა ღ~თი რომელსა ნინა იტყვისდა საქებელ არს სახელი შე
ნი ყოვლისა დაბადებულისაგან ცასა ქუჭშე დაქუჭყანასა ზედა
რამეთუ შენ მიხსენ მე ჭირისაგან და განმინათლებნელი ჩემი
აჰა ესერა მიცნობიეს რამეთუ გინდა ხსნა ჩემი დალხინება
მიახლებად შენდა უფალო კურთხეულო ამას ადგილსა

1-20 სტრ. 31v

აღვმართო ძელი ჯუარისა რომლითა იდიდებოდის სახელი შენი და იხსე
ნებოდის საქმე ესე სასწაული უკუნისამდე და დაისწავა ადგილი იგ
ი და წარმოემართა და იხილა ერმან მან ნათელი დაგამოერთო ე
რი განბნეული ხოლო მეფე ღაღადებდა მიეცით დიდება ღ~თ
სა ნინასსა ყოველმა ერმან რამეთუ იგი არს ღ~თი საუკუნეთა
და მას მხოლოსა შუჭნის დიდება უკუნისამდე:

ჲოლო ნანა დედოფალი და ყოველი ერი განვიდა მიგებებად მ
ეფისა რამეთუ ესმა პირველ წარწყმედა და კუალად მოსულა მშ
ვიდობით დამიეგებოდეს ქინძარას დაღართას ხოლო ნეტარი
ნინა დადგომილ_იყო ლოცვასა მწუხრისასა მაყულოვანს
მას შინა ჩუჭულეებისაებრ ჟამსა თჳსსა დაჩუჭნ მისთანა ორმე
ოც დაათი სული

ზა იყო ჳთარცა გამოჳდა მეფე იძროდა ქალაქი დახმითა მალლითა
ღაღადებდა მეფე სადა არს დედაკაცი იგი უცხო რომელ არს დედა ჩუჭნი
და ღ~თი მისი მხსნელი ჩემი ჳთარცა ესმა რამეთუ აქა მაყულოვან
სა არს და ილოცავს მოდრკა მეფე და ყოველი იგი ლამქარი მოჳდა დაგარ
დაიჭრა სახედარისაგან და ეტყოდა ნინას
აწ ღირს ვარ სახელის
დებად სახელსა ღ~თისა შენისასა დამხსნელისა ჩემისასა ხოლო წმ
იდა ასწავებდა დააწუჭვდა მსწრაფლ თაყუანის ცემად აღმოსავ

ალით და აღსარებად ქრისტეს ძისამღ~თისა:

1-18 სტრ. 32r

ა-შინ იქმნა გრგვინა და ტირილი ყოვლისა კაცისა ოდეს ხედვდეს მეფესადა დედოფალსა ცრემლოსანთა და ხუალისა დღე წარავლინა მოციქული საბერძნეთად მირიან მეფემან წინაშე კოსტანტინე მეფისა და წიგნი წინასი ელენე დედოფალსა წინაშე და აუწყეს ესე ყოველი სასწაული ქრისტეს მიერ რომელი იქმნა მცხეთას შინა მირიან მეფესაზე და და ითხოვნეს მოსწრაფებით მღუდელნი ნათლისღებისათვის ხოლო წმიდა წინა დამოწაფენი მისნი ქადაგებდეს ერსა მას ზედა დღე და ღამე დაუცხრომელად დაუჩუჩნებდეს გზასა ჭემმ არიტსა სასუფეველისასა:

ც-ქმული მისივე აღშენებისათვის ეკლესიათასა **ა**-ამაო გვაკურობენ:

ო-დეს წარემართა ყოველი ერი ქრისტიანობას მოსწრაფებით ვიდრე მღუდელთა მოსულადმდე ჰრქუა მეფემან წმიდასანინას მესწრაფების მე აღშენებად სახლსა ღთისასა სადა აღვაშენოთ ჰრქუა წინა სადაცა მთავართა გონება მტკიცე არს ჰრქუა მას მეფემან მიყუარან მე მაყუალნი ესე შენნი დამუნ მნებავს გონებითა გარნა არა ესრე არამედარა ვრიდო სამოთხესა ამას სამეუფოსა დანაძუთა ამათ სიმაღლესა დაბაბილოთა ამათ ნაყოფიარებასა და ყუაჯლთა სურნელებასა რამეთუ ჩუწნება რომელი იხილე

1-19 სტრ. 32v

მფრინველთა მათ ფრთითა უშვერთა განბანა წყალთა დაგანსპეტაკებ ა ბრწყინვალედ დასხდომა მათი ხეთა მათ ზედა სამოთხისათა და ხმობა მათი ჳმითა ტკბილითა ჳემმარიტად სამოთხე ესე ხორციელი წარმა ვალი შეგუწცვალოს ცხოვრებად საუკუნოდ და მუნ აღვაშენოთ სახლი მღუთის: სალოცუწლად ჩუწნდა ჳდრე მოსულადმდე მღუდელთა საბერძნეთით და მეყუსეულად მოიღო ძალი დაასწავებდა ხუროთა დამოკუწთა ნაძვ იგი და ნაძვსა მისგან შემზადნა შუდნი სვეტნი ეკლესიისანი დაჳთარ აღაშენეს კედელი იგი ძელითა და აღმართნეს ხუწტნი იგი თვის თვისად ხოლო სუწტი იგი უდიდესი რომელ საკვრველიყო ხილჳთა საშუალ ეკლესიისა შესაგდებელად განმზადებული ვერ შეუძლეს აღმართებად მისსა და აუწყეს მეფესა საკვირველი იგი ყოვლად ვერ შეძურა ადგილითცა სუწტისა მის:

ა-შინ მოჳდა მეფე სიმრავლითა ერისათა დამოიხუწნეს მრავალ ღონენი მანქანანი დასიმარჯჳთა დაერისა სიმრავლისა ძალითა ეცადნეს აღმართებად დავერ შეუძლეს დაიყო დაკვრვებულ მეფე დასიმრავლე ერისა და

იტყოდეს რამე არს ესე დაჯთარ იქმნა მწუხრი წარჯდა მეფე სახლად
თვსად შეწუხებული დიდად ხოლო წმიდა ნინა და ათორმეტნი
მოწაფენი მისნი დედანი დადგრეს სუჭტსა მას თანა ხოლო
სანატრელი იგი გოდებდა სუჭტსა მას ზედა. დადადინებდა ცრემლთა:

1-21 სტრ. 33r

7ითარცა შუადამე ოდენ იყო წარმოიქცეს ორნივე ესე მთანი არმაზი
დაზადენ რეცათუ ჩამოირღუჭს დადააყენნეს წყალნი ორთავე დამტკუ
არმან გარდმოხეთქა დაწარმოაქუნდა ქალაქი და შეიქმნეს ხმანი საზარელნი
ტყებისა დაგოდებისანი ეგრეთუჭ არაგვ გარდამოვდა ციხესა ზედა და
იქმნებოდეს საზარელნი გრგვინვანი შეეშინდეს დედანი დატყოდეს ხო
ლო ნეტარი იგი ღაღადებდა ნუ გეშინისთ დანო ჩემნო მთანი მუნვე
ჰგიან და ერსა ყოველსა სძინავს:

8ოლო ესე რომელ რეცა მთანი დაირღუჭს სამართლად გუჭჩუჭნ
ების ურწმუნობებისა მთანი დაირღუჭს ქართლს შინა და
წყალნი რომელ დაეყენნეს სისხლი იგი ყრმათა კერპთა მიმართ შეწირვ
სა დაეყენოს ხოლო ხმა ესე ტყებისა არს ეშმაკთა სიმრავლისა ეგლ
ოვენ იგი თავსა თვსსა რომელ არიან მეოტ ამით ადგილით ძალითა მალლ
ისათა დამალითა ქრისტესითა და ჯუარითა ქრისტესითა მოიქეციით და ილო
ცევდით ღ თისა მიმართ მეყსეულად დასცხრეს ხმან იგი დაიყო არარა:

9ადადგა დაგანიპყრნეს ჳელნი და ილოცვდა ღ თისა მიმართ და იტყოდა რათა
არა დაებრკოლოს საქმე ესე რომელსა წარმართებულ არს მეფე კუალ
ად ვდრე არა ეყივლა ქათამსა სამთა კართა ქალაქისათა დასცა ზარსა ლაშ
ქარმან ძლიერმან დაღეწნეს კარნი და აღივსო ქალაქი სპარსითა ლ
აშქრითა დაშეიქმნა ზარის სახდელი ზრზინვა და ვინელი დაკუალად სისხლი დი
ოდა და აღივსო ყოველი ადგილი და მოვდა სიმრავლე ზახილითა
და მახვლითა დასხუათა მათ შიშისაგან დადნებოდეს ხორცნი და გა

1-22 სტრ. 33v

ნილია სული მათი ტიროდეს ნათესავთა თვსთათვს:

10ა მსწრაფლ ისმოდა ხმოზდეს რა ძლიერად მეფე სპარსთა ხუარა ბრძ
ანებს და მეფეთ მეფე ხუარან ყოველი ურია განარინეთ პირისაგან მახ
ვლისა ესერამესმა და მოვეგე ცნობასა დაშეორგულდით მედაათნი ჩე
მთანანი დამოახლებულ იყუნეს მახვლოსანნი გარემოს ჩუჭნსა სცემდ
ეს და ჰკლვდეს:

11ა ისმა ხმა ძლიერი მირიან მეფე შეიპყრეს გარე მოიხილა მხნემ

ან მოღუაწემან და თქუა ესე რომელ ყიჳს ჳცი რომელ აწ სადმე დიდად სჭირს და მადლობით ლ~თსა ესე ნიშანი მათისა წარწყმედისა არს და ქართლისა ცხოვრებისა და ამის ადგილისა დიდებისა და ნუგეშინის გუცემ დაჯთარცა მოძღუარი ხელოვანი ჳემმარიტად მოძღუარიდამოციქული სანატრელი:

ქიექცა ერსა მას მომსრულსა დაჳქუა სადა არიან მეფენი სპარსთანი ხუარა საბასტანით გუშინ წამოხუჭდით მალე სადმე მოხუჭდით დიდი სადმე ლაშქარი ხართ დაძლიერი რად დაღეწეთ ქალაქი ესე დამახული დაე ცით ქართა დანიავთა წარუალეთ ბნელი ჩრდილოთკერძო მთათა დაკედართა აჳა მოჳდა რომელსა თქუწნეველტით:

წა განიჳყრნა ჳელნი ჳუარის სახედ და მეყჳსეულად უჩინო იქმნნე ს ყოველნი იგი დაიქმნა დაყუდეზა დიდ და დედანი იგი ნატრიდეს მასდა ადიდებდეს ლ~თსა ხოლო ჳთარცა ცისკარი აელეზოდა და მიერულა დედა თა მათ ხოლო მე სიდონია მღჳმარე ჳყავ დაიგი დგა_ხელ განჳყრობით აჳა ესერა მოადგა ჳაბუკი ერთი ნეტარსა მას ყოვლად ნათლითა შემკობ ილი შეზღარდნილი ცეცხლის ჳეწრითა დაჳრქუნა რამე სიტყუანი ხოლო

1-23 სტრ. 34r

იგი დაეცა პირსა ჳედა თჳსთა დაჳაბუკმან მან მიჳყო ჳელი სუჭტსა მას და ა ღმალა დაწარი ლო სიმალღეს შინა და განკჳ რვებული მივ ეახლე მე სიდონი ა დავარქუ ეს რეთ დედოფა ლო რა არს ხო ლო მან მრქუამო იდრიკე თაჳ ქუჭყა ნად და ტირილად იწ ყო ჳარისა მისგან და მცირედისა ჳამისა შემდგომად აღდგა და აღმა დგინა დაგანვეშორენით მას ადგილსა ხოლო დედანი ჳთარ იყუნეს კუალ აღ აღ რა იხილეს მათცა სუჭტი იგი ცეცხლის სახედ ჩამოჳდოდა და მოეახლა ხარისხსა მას დადადგა აღშორებულად ქუჭყანით ჳთარ ათორმეტ წყრთა დანელიად ჩამოიცვალეზდა ხარისხად თჳსად მონაჳუჭტოსა ჳედა ძირსა მისვე ნამჳისასა:

ქითარცა რიჳჳრაჳოდენ იყო აღდგა მეფე გულდებული ურვათაგ

ან მიხედნა სამოთხესა და დაწყებულსა მას ეკლესიასა სადაიგი მტკიცე იყო გონება მისი იხილა ნათელი ჯთარცა ელვა აღწევნილიცად სამოთხით მისით იწყო სრბად დამკვრცხლ მოვდოდა ყოველი სიმრავლე სახლისა მისისა და ყოველი ერი ქალაქისა მოვდა ი 1-20 სტრ. 34v

ხილეს საკვრველი იგი ნათლითა ბრწყინვალე სვეტი ჩამოვდოდა ადგილად თვსად რეცა ჯთარცა ზეცით დადადგა ხარისხსა მას ზედა და დაემყარა ხელით შეუხებლად კაცთაგან და ნეტარ იყო მას ჟამსა შინა რამეთუ რა იგი იქმნებოდა შიშითა დასიხარულითა აღივსო მცხეთა ქალაქი დადიოდეს მდინარენი

ცრემლთანი მეფეთა და მთავართა და ყოველსა ერსა დასულთქმითა სულისა მათისათა ადიდებდეს ლ~თსა დაჰნატრიდეს წმიდასა წინას და იქმნეს სასწაულნი დიდნი მას დღესა შინა:

უირველად მოვდა ურია ბრმა შობითგან მიეახლა სუჭტსა მას ლ~თივ აღმართებულისა დაიქმნა მხედველად მუნ თქუჭსვე და ადიდებდა ლ~თსა და მეორედ სეფეწული ყრმა იდვა რვის წლისა მოილო დედამან მისმა ნსარწმუნოებით დადადჟა ცხედრითა წინაშე სუჭტსა მას ნათლისასა ევედრებოდა წინას მოხედე დედოფალო ძესა. ამას ჩემსა სიკუდილად მიახლებულსა რამეთუ ჯცი ლ~თი ლ~თთა იგი არს რომელსა შენ ჰმსახურებ დაჩუჭნ გჯქადაგებ მაშინ წინა შეახო ხელი სუჭტსა მას დადასდვა ყრმასა მას დაჰრქუა გრწამს იესო ქრისტე ძე მღუთისა ცხოვრებისათვის ყოვლისა სოფლის ხორცითა მოსრული განკურნე ამიერითგან და ადიდებდი მას ჯსმან ძალმან განგკურნა დამსწრაფლ აღდგა ყრმა იგი ჯთარცა მრთელი და დაეცა შიში დიდი მეფესა და ყოველსა ერსა:

ზა თვთო სახენი სნეულნი მოვდოდეს დაგანიკურნებოდეს ჯდრემდის მეფემან შეუქმნა საბურველი ძელისა გარემოს სვეტსა მასდა დაფარა ხე

1-20 სტრ. 35r

დვისაგან დაეგრეთვე შეეხებოდეს ერნი სართულსა მას და განიკურნებოდეს მსწრაფლ იწყო მეფემან დაგანასრულა ეკლესია სამოთხესა შინა:

ზა ვითარცა მიიწივნეს მოციქულნი მირიან მეფისანი წინაშე კოსტანტინე მეფისა და მიუთხრეს რაცა იქმნა მაშინ აღივსო სიხარულითა მეფე და დედა მისი ელენე დედოფალი პირველად ამისთვის რამეთუ მაღლი ლ~თისა მიეფინებოდა ყოველთა ადგილთა და ხელსა ქუჭშე ნათელს იღებდეს ყოველი ქართლი და შემდგომად ამისთვის გამხიარულდეს რამეთუ დაიდასტურეს მირიან მეფისაგან სრულიად მოწყუჭდა სპარსთა დამტკიცედ მიღება სიყუარულისა მათისა და ადიდებდეს დამადლოზდეს

ღმთსა და წარმოგზავნეს მღუდელი ჭემმარიტი იოანე ეპისკოპოსად და მისთანა მღუდელნი ორნი და დიაკონნი სამნი მოუწერა მეფემან კოსტანტინე მირიანს წიგნი ლოცვსა დაკურთხევისა დაღთისა მადლობისა და წარმოსცა ჯუარი დახატი მაცხოვრისა დამისთანა ნიჭი დიდი და ელენე დედოფალმან მოუწერა წიგნი ქებისა დანუგეშინის ცემისა მოიწია ეფისკოპოსი მღუდელნი და მოციქულნი მცხეთად აღივსო სიხარულითა მეფე და დედოფალი და ყოველი ერი მათი რამეთუ სურვიელ იყვნეს ყოველნივე ნათლის ღებისათვის მაშინ მსწრაფლ განავლინნა ბრძანება მირიან ყოველთა ერისთავთა თანა სპასალართა დაყოველთა პირთასა მეფისათა მოწოდებად წინაშე მისსა და მსწრაფლ მოიწივნეს ყოველნი ქალაქად:

აშინ ნათელ იღო მეფემან კელსა ქუჭში წმიდისა ნინასსა დაშემდგომა

1-21 სტრ. 35v

დედოფალმან და შულთა მათთა ხელსა ქუჭში მათ მღუდელთა და დიაკონთასა და შემდგომად ამისსა აკურთხეს მდინარე მტკჭარი და ეპისკოპოსმან შემზადა ადგილი ერთი მიწურულ ჳიდისა კარსა მოგუეთისასა სადა ყოფილიყო სახლი ელიოზ მღუდლისა დამუნ ნათელ სცემდა წარჩინებულთა ერთასა დაეწოდა ადგილსა მას მთავართ სანათლო:

ელო ქუჭმით მისსა მდინარისავე პირსა ორგან ორნი იგი მღუდელნი დადიაკონნი ნათელს სცემდეს ერსა დამიატყდებოდა ერი იგი ურთიერთარს მოსწრაფებით ევედრებოდიან მღუდელთა რათა პირველად მასვსმ ე ნათელ სცემდეს ერსა და ესრეთ სურველ იყო ერი იგი ნათლის ღები სათვის რამეთუ ესმინა ქადაგება წმიდისა ნინასი რომელსა იტყვან ყოველმან რომელმან არა ნათელი ღოს არა პოოს მან ნათელი საუკუნო დაამისთვის მოსწრაფე იყუნეს ნათლის ღებად ყოველნი იგი დაესრეთ სახედ ნათელილეს ყოველმან ერმან დასიმრავლემან ქართლისამან თვნიერ ხოლო არა ნათელს იღეს მთიულთა კავკასიანთა მიფენასა მას ნათლისასა არამედ დაადგრეს ბნელსა შინა ჟამრაოდენმე დაურიათა მცხეთელთა არავე ნათელილეს:

ქარნა კაბრაშანთა ნათელს იღეს ორმეოცდა ათმან სახლმან დაიქმნეს ქრისტიანე ჭემმარიტ ამისთვის დიდ იქმნეს იგინი წინაშე მეფისა დაუბოძა დაბა რომელსა ჰრქვან ციხე დიდი არამედ არა ნათელ იღო ფეროზ სიძემან მირიან მეფისამან არცა ერმან მისმან ნათელ იღეს არამედ ხორციელად ოდენ მორჩილობდენ მირიან მეფესა:

1-21 სტრ. 36r

აშინ წარავლინა მირიან მეფემან ეპისკოპოსი იოანე დამისთანა წ

არჩინებული ერთი წინაშე კოსტანტინე მეფისა და ითხოვა ნაწილი ძელი
სა ცხოვრებისა რომელი მას ოდენ ჟამსა გამოეჩინა ღმრთისა მსახუ
რსა და ღმრთის მოყვარესა დედოფალსა ელენეს დაითხოვნა მღუდ
ელნი მრავალნი რათა განავლინნეს ყოველთა ქალაქთა და ადგილთა და ნათე
ლს სცემდენ ერთა რათა მსწრაფლ ნათელ ილოს ყოველმან სულმან ქა
რთლისამან დაითხოვნა ქვთ ხუროსა მოძღუარნი აღსაშენებელად ეკლესიათა:

7ითარცა მიიწივნეს წინაშე კოსტანტინე კეისრისა სიხარულით მიან
იქა ძელი ცხოვრებისა დაფიცარნი იგი რომელსა ფერხნი დაუმსჭუალ
ნეს უფალსა და სამსჭუალნი ხელთანი წარმოგზავნეს მღუდელნი დახუ
რონი ფრიად მრავალნი:

8ოლო კოსტანტინე მეფემან მეფობასა შინა მისსა აღაშენა წმ
იდა ეკლესია ტაძარი წმიდა დამისცა განძი დიდ ძალი ეპისკოპოსსა იო
ანეს დაუბრძანა სადაცა ჯერიყოს ადგილთა ქართლისათა მუნთაცა
აღაშენენ ეკლესიანი სახელსა ჩემსა ზედა და ნიჭნი ესე დაამკვდრე საზღ
უართა ქართლისათა:

9ა წარმოვდა ეპისკოპოსი დამისთანა მოციქული დავთარ მოიწივნეს ადგ
ილთა რომელსა ჰრქვან ერუშეთი დადაუტევნა ხურონი საქმედევ
ლესიისა დაუტევნა განძი დასამსჭუალნი უფლისანი დაწარმოვდა და დამოვ
და მანგლის დაიწყო შენებად ეკლესიისა დადაუტევნა ფიცარნი იგი
უფლისანი მაშინ შეწყუხდა მირიან მეფე რამეთუ პირუჭულ არა

1-21 სტრ. 36v

სამეუფოსა ქალაქსა მოვდეს არამედ სხუათა ქალაქთა დაადგილთა იწყეს შენ
ებად ეკლესიათა და დაუტევნეს ნაწილნი ხოლო მოვდა წმიდა ნინა და
თქუა ნუ სწუხ მეფეო რამეთუ ესრეთ ჯერარს სადაცა მოვდოდნიან
დასთესვდენ სახელსა ღმრთისასა ხოლო არს ქალაქსა ამას შინა დიდებ
ული იგი სამოსელი უფლისა:

10აშინ მოიყუანა მეფემან აბიათარ და მის თანა ჰურიანი მრავალნი დაგ
ამოიკითხა მათგან კუართისა მისთვის და მათ მიუთხრეს ყოველი რო
მელი ზემო წერილ არს და აღიპყრნა ხელნი თვისნი მირიან მეფემანდა
თქუა

11ურთხეულ ხარ შენ უფალო იესო ქრისტე ძეო ღმრთისა ცხოვე
ლისაო რამეთუ პირველითგანვე გინდასნა ჩემი ეშმაკისაგან დაადგილისა ბნე
ლისა ამისთვის სამოსელი იგი შენი წმიდა წარმოეც წმიდით ქალაქით შენ
ით იერუსალიმით ებრაელთა მათ ღუთაებისა შენისა უცხო ქმნილთა

და ჩუწნგან უცხოთა ნათესავთა:

ზა წარემართა მეფე და ყოველი ქალაქი მტკიცედ ქრისტიანობასა იწყეს ხუროთა შენებად ეკლესიისა გარე უბანსა მაყუალთა მათზედა საყოფელთა წმიდისა ნინასათა სადა აწ არს ეკლესია საეპისკოპოსო:

აშინ ჰრქუა წმიდამან ნინა კურთხეულ არს უფალი ჩუწნი იესო ქრისტე და მამა უფლისა ჩუწნისა რომელმან მოავლინა სიტყუა მისი წმიდა ზეცათგან მაღალთა თვთ ძლიერისაგან საყდრისა გარდამო სრული ქუწყანად მდაბლად შობილი უეჭელად თესლისაგან დაჯთისს

1-20 სტრ. 37r

დედაკაცისაგან მარტოდ შობილისა წმიდისა დაუბიწოსა რომელი სათნო ეყო მას მიზეზთა მიზეზი ცხოვრებისა ჩუწნისა რომელმან ცასა ქუწმე ყოველივე განანათლა და მორწმუნენი აცხოვნნა რომელი ჯთარცა კაცი ნათელი ყოველთა ხატი ლთისა მამისა დაჯთარცა მსახურმან ჯნმე სჯულისამან ნათელ ილო წყლისაგან დასულისა ჯუარს ეცუა დადა ეფლა და აღდგა მესამესა დღესა ამალდა სიმალღესა მამისათან ა დაკუალად მოვალს დიდებით რომელსა ჰშვენის ყოველივე დიდება თანა მამით და სულით წმიდითურთ აწდა მარადის დაუკუნითი უკუნისამდე ამინ:

ღმართებისათჳს პატიოსნისა ჯუარისა

რითარცა ნათელს იღეს მეფემან და დედოფალმან შჯლთა მათთა და ყოველთა ერთა მაშინ ედგა ხე ერთი ადგილსა ერთსა კლდესაზე და შეუვალსა და იყო ხე იგი შუწნიერ ფრიად და სუნწელი დაესე საკურველება იყო ხისა მისგან რამეთუ ისარ ცემული ნადირი რომელი მოვიდის დაჰამის ფურცელი მისი გინა თესლი ჩამოცვწნებული გან ერის სიკუდილისაგან დაღაცათუ საკლავსა ადგილსა დიდად წყლულ იყჳს:

სე დიდად საკურველ უწნდის პირველთა მათ წარმართთა და აუწყეს ეპისკოპოსსა იოანეს ხისა მისთჳს ხოლო ეპისკოპოსმან თქუა აჰა ჰეშმარიტად პირველითგანვე დამარხულ. არს ქუწყანა ესე ღთისაგან მსახურად თჳსად დაღთისა მიერ აღმოსცენებულ არს ხე იგი დამარხული ჰამისა ამისთჳს რამეთუ აწდა მოეფინა

1-17 სტრ. 37v

მადლი ლთისა ქართლსა და მის ხისაგან ჯერ არს შექმნად ჯუარი პატიოსანი რომელსა თაყუანისცეს ყოველმან სიმრავლემან ქართლისამან:

წაწარვდა რევ ძე მეფისა და ეპისკოპოსი დასიმრავლე ერისა დამოჰკ
ჴმთეს ხე იგი დაწარმოიღეს რტოთურთ მისით და მოაქუნდა იგი ათა
სსა ათეულსა კაცსა ზეზე რტოთურთ და ფურცლითურთ შემოაქ
უნდა ქალაქად და შემოკრბა ერი ხილვად მწყევანის ფერობასა
მას და ფურცლიანობასა ჟამსა ზაფხულისა პირისასა ოდეს
სხვა ყოველი ხე ხმელი იყო ხოლო ესე ფურცელ
დაუცვინებელ იყო და სულ ჰამო და სახილველად შუჭ
ნიერი და ძირსა ზედა აღმართეს ხე იგი კარსა ეკლესიისასა
სამხრით სადა ჰბერვიდა ნიავი ჰამო ნელი დაშლიდა ფუ
რცელთა ხისა მისთა დასძრვიდა რტოთა მისთა და ი
ყო ხილვა მისი შუჭნიერ ვითარცა სმენით ვიცით
ხისა მის ალვისა:

ესე მოჰკვეთეს მარტსა ოცდა ხუთსა დღესა პარასკევსა და
დაადგრა ხე იგი ეგრეთ დღესა ოცდაჩვიდმეტსა ეგრეთვე და არა შეიცქ[ა]

1-18 სტრ. 38r

ლა ფერი ფურცელმან მისმან ვითარმცა დგა ძირსავე
ზედა მისსა თავსა ზედა წყარო
სასა ვიდრემდის ყოველმან ხე
მან მალნარისამან შეიმოსნ
ეს ფურცლითა და ხენი ნაყოფის
გამომღებელნი შეიმოსნეს ყვა
ვილითა: **ჩ**ამინ თუჴსა მ
აისსა ერთსა შეიქმნეს ჯუარნ
ი ესე შუჯდსა ამის თჴსასა აღე
მართნეს დიდებითა მეფეთა
თა სიხარულით დაწადიე
რებითა ყოვლისა ერისა ქალაქისათა და იყუნეს ეკლესიასა შინა:

ჩხილა ყოველმან ერმან ქალაქისამან ყოველთა მათ დღეთა აჰა
ჩამოჴდის ჯუარი ცეცხლისა ზეცით მის ზედა გარემოს მსგავს
ად გვირგვინისა ვარსკულაჴთა და დაადგრის ზედა ეკლესიასაჴ
დრე განთიადმდე დარიჴურაჴს ოდენ გამოჴდიან მისგან ორნი ვარს
კჴლაჴნი ერთი წარჴდის აღმოსავალით და ერთი დასავალით დაიგი თავადი
ეგრედ ბრწყინვალედ ნელიად განჴდის მიერ კერძო ახლოს წყაროსა მას

1-21 სტრ. 38v

ზემო კერძო არაგჴსა დადგის ბორცჴსა მას კლდისასა წყაროსა მას
ზედა რომელი აღმოაცენეს ცრემლთა წმიდისა ნინასთა დამუნით აღიმა

ღლის ზეცად:

წა ესრეთ მრავალ_გზის იხილა ყოველმან ერმან მაცხოვარება ღ~თისა ჩუწნისა მაშინ იწყეს კითხვად ნეტარისა ნინასსა თუ რაარს რომელი გა მოვალს ბრწყინჴალე ვარსკჴლავი დაერთი წარვალს აღმოსავალით ჳდრე კახეთის მთადმდე და დასავლით ჳდრე სანახებადმდე ამის ქალაქისა:

ჲოლო მიუგო მათ წმიდამან ნინა და თქჴა მათ ოდეს გამობრწყინდ ენ მთიებნი იგი ნახონ თესლად დადგენ მუნცა არემართნენ ორნი იგი ჳჴარი ქრისტესნი:

ჲაშინ ყო მეფემან ეგრე დაშეიციჴნა თავნი მთათანი მიწყებით ხოლო დ ლე ესე იყო პარასკევ დაშაბათი განთენდებოდა იყო იგივე სასწაული დაიქმნა ეგრეთვე ჳთარცა ყოვლადვე იქმნის ხუალისა დღე მოჳდეს დასავალისანი რომ ელნი დგეს მთათა ჳედა ქჴაბთა თავსათა და მიუთხრეს მეფესა ჳთარცა გამო ჳდა ვარსკჴლავ იგი ამაღლდა დამიიწია მთასა ჳედა თხოთისასა გარ დასავალსა კასპისასა დაადგრა ადგილსა ერთსა და ყოვლად უჩინო იქმნა:

წა ეგრეთ მოჳდეს მთით კახეთისათ დათქჴს ჳხილეთ ვარსკჴლავ აქა თ მომავალი და დაადგრა დაბასა ბუდს კაუხეთისა ქჴწყანასა:

ჲაშინ უბრძანა ნეტარმან ნინა წარიხჴწნით ორნივე ესე ჳჴარნი დაადმართვენით ერთი თხოთს სადაიგი გამხილა ღ~თნ ძალი გახილუა ძალი მისი დაერთი მიე ც სალომეს მხევალსა ქრისტესსა და აღმართოს უჯარმოს ქალაქსა

1-22 სტრ. 39r

რამეთუ ბუდი დაბაკუხეთისა არა წინა აღუდგეს ქალაქსა მეფეთასა რამეთუ ერისა სიმრავლე არს მას შინა ბუდს კულა დიდება თჳთ ი ხილოთ სათნო იგი ადგილი ღ~თისა:

წა ყვეს ეგრეთ ჳთარცა უბრძანა დედოფალმან ხოლო ესე სასწა ულიზეცისა ჩუწნებით ჳჴრი პატიოსანი მცხეთასა იპყრეს ხელი თა კაცობრიჳთა დამივედით ბორცჴსა მას ქუწჴე წყაროსა მას ჳედა ათიეს ღამე დაილოცეს ღ~თისა მიმართ და ნეტარი ნინა ცრემლ ითა შეაზავებდა წყაროსა მას დაიქმნებოდეს კურნებანი დასასწაულნი დიდნი:

ჲუალისა დღე აღჳდეს კლდესა მას ჳედა და მიჳდა ნეტარი იგი ბო რცჴსა მას ჳედა დავარდა ქჴათა მათ ჳედა დატიროდა თჳთ იგი და მისთანა მეფენი დამთავარნი დაყოველი სიმრავლე ერისა ჳდრემ

დის მთანი ხმა სცემდეს დადასდჳა ხელი ერთსა ქუასა დაჰრქუა ე პისკოპოსსა მოვედ რამეთუ შენდა ჯერარს დასწერე ჯუარი ქ უასა ამას და მან ყო ეგრე და მუნ აღემართა ჯ~ი იგი დიდებითა მეფეთაგან დამოდრკა ერი იგი ურიცხვ თაყუანის ცეს ჯუარსა და აღიარეს ჯუარცმული ჭ~ტდ ძე ლ~თისა ცხოველისა დაჰრწმე ნა სამეზით დიდებული ლ~ი:

ჲოლო დიდნი იგი მთავარნი რომელნი არა განემორებოდეს ეკლეს იასა წმიდასა დასუჭტსა ნათლისასა დაჯუარსა მას ცხოველსა რამ ეთუ ხედვდეს სასწაულთა მათ უზომოთა დაკურნებათა მათ მიუთხრო ბელთა დადღესა კვრიაკესა აღვსებისასა ზატიკსა ყო მირიან მეფემან და ყოველმან მცხეთამან შესაწირაჲ დღე იგი განაწესეს ჯუა

1-22 სტრ. 39v

რისა მსახურებად აღჴსებისა ზატიკი ყოველმან ქართლმან დღენდელ ად დღედმდე:

ზა იყო რავდენისამე დღისა შემდგომად მარტვლისა უკანას იხილეს სა სწაული დიდად საშინელი დღესა ოთხშაბათსა აჰა ესერა სუჭტი ერთი ნა თლისა სახედ ჯუარისა დგა ჯუარსა მას ზედა და ათორმეტნი ვარსკ ულაგნი სახედ გვრგვნისა გარემოს მისსა ხოლო ბორცვ იგი ჯუარ ისა კუმოდა სახედ სუნნელად და ჰხედვიდეს სასწაულსა ამას ყოველნი და მრავალნი უღმრთოთაგანნი მოიქცეს და ნათელ იღეს მას დღესა შინა და ქრისტიანენი უფრომორწმუნენი იქმნებოდეს და ადიდებდეს ლ~ა:

ჲერმე კჳალად იხილეს სხჳა სასწაული ჯუარისა ჳთარცა ცე ცხლი დგა თავსა ზედა მისსა შვდწილად მზისა უბრწყინვალესი ზედა დაადგრა მას და ჳთარცა სახმილისა ნაბერწყალნი აღვალნ ეგრე სახე დ ანგელოსნი ლ~თისანი აღვდოდეს და გარდამოვდოდეს მას ზედა ხო ლო ბორცვ იგი ჯუარისა ძროდა ძლიერად დავთარცა სასწაუ ლი იგი დასცხრებოდა ეგრეთვე ძურა იგი დასცხრებოდა ჳთარცა იხი ლეს სასწაული იგი დაუკვრდა ყოველთა დაუფროსად დაუმეტესად ადი დებდა ლ~სა დავთარცა იქმნებოდეს წლითი წლად სასწაულნი იგი და ყოველი ერი ხედვდეს შიშით დამრწოლით მოვდოდეს თაყუან ის ცემად გულს მოდგინედ:

ჲას ჳამსა რევსა ძესა მეფისასა ესვა ყრმა წული მცირე და იყო სნე ულ და მიწვენულ სიკჳდილად რამეთუ იგი ოდენ მხოლო ესჳამ ათ მოილო და დადჳა წინაშე ჯუარსა წმიდასა დაცრემლით ი

1-20 სტრ. 40r

ითხოვდა უკეთეს მიზნად ყრმაესე ცოცხალი აღვაშენო კუბო
საყუდელად შენდა დამუნ თქვესვე განიკურნა ყრმა იგი და განკურნ
ებული დაგანცოცხლებული წარიყვანა:

მ-ერმე მოვდა აღნათქუამისა აღმასრულებად დაყო მადლისა მ
იცემა დიდითა სიხარულითა დაგულს მოდგინებით აღაშენა კუბო
ჯუარისა მცხეთისა რევ ძემან მეფისამან დაწლითი წლად მო
ვდის დააღასრულის აღნათქუამი იგი მსხუერპლისა დამიერიტგან
უფროს მოვდოდეს ყოველნი უძლურნი დასნეულნი განიკურნებო
დეს დასიხარულით ადიდებდეს ჯუარსა წმიდასა ქრისტესსა:

რყო ვნმე მამაკაცი ჭაბუკი დაორნივე თუალნი დაბრმობილიყუ
ნეს ჯდა იგი წინაშე ჯუარსა ქრისტესსა დაშემდგომად შვდისა
დღისა აღეხილნეს თუალნი ხედვდა დაადიდებდა ჯუარსა პატიოსანსა:

მ-ერმე დედაკაცი ერთი იყო მარადის გვემული სულთაგან უკეთურთა
ეგოდენ რომელ ძალი დაგონება მისი მიელო რვასა წელსა დასამოსელს
ა მისსა დაიპებდა დავთარ მოიყუანეს დაჯუარსა წმიდასა შეამთხ
ვეს შემდგომად ათორმეტისა დღისა განიკურნა დათვსითა ფერხი
თა წარვდა დაადიდებდა ღ-თსა დათაყუანის ცემდა პატიოსანსა ჯუარსა:

მ-ერმე კუალად იყო ყრმა ვინმე მცირე დამეყუსეულად დაეცა დამოკუდა
აღილო დედამან მისმან და დააგდო წინაშე ჯუარსა ყრმა იგი
მომკუდარი დილეულითგან მიმწუხრადმდე ხოლო დედა მისი ტირილით ილო

1-21 სტრ. 40v

ცვდა წინაშე ჯუარსა და სხუანი ეტყოდეს წარიღე დედაკაცო
და დამარხე რამეთუ მომკუდარ არს და ნულარა აწყინებ ხოლო მან ა
რა წარიკუჭთა სასოება არამედ უფროს დაუმეტეს საწყალობელად
ტიროდა დაილოცვდა მწუხრისა ოდენ ჟამსა სულიერ იქმნა და თუალნი
აღიხილნა დაშემდგომად შვდისა დღისა განიკურნებული განცოცხ
ლებული წარიყუანა ყრმა იგი დედამან მისმან და ადიდებდა ღ-სა:

რხილეს რა სასწაული და კურნება ყ-დ ჯუარისა მრავალნი
უმშლონი მივიდოდეს დაითხოვდეს დაშვლ მრავალ
იქმნებოდეს და შესაწირავთა და მადლთა ჰყოფდეს არა ხოლო თუ
რომელნი მოვდოდეს მათ ოდენ მიანიჭის კურნება არამედ რომ
ელნი შორით ითხოვდიან შეწევნასა წმიდასა ჯუარისა მცხეთი
საგან მუნქვესვე შეწევნითა მისითა მიიღიან მადლი მძლე ექმ

ნინან მტერთა დამოსწრაფედ მოვდიან შეწირუად მადლისა:

ა-რავალნი უკვე უღთონი ოდესცა ჭირსა შთაცვან რაჟამს ხ
ადლოდიან წმიდასა ჯუარსა მუნქვესვე განერინიან ჭირისაგან დამო
ვდიან შემთხუფვად პატიოსნისა ჯუარისა დამრავალთა ნათელ ილიან
და სიხარულით ადიდებდიან ლ~თსა მრავალნი უკვე მრავალსა ჭირსა შთა
ცვვეს ძალითა პატიოსნისა ჯუარისათა განიკურნნეს პირა
დ პირადნი სატანჯველთაგან მოივლტიედ ვედრებად დამყის განიკურნ
იან მუნ დღენდელად დღედმდე დაადიდებდეს მამასა და ძესა და წმიდასა ს
ულსა აწდა მარადის საუკუნითი უკუნისამდე ამინ:-

1-21 სტრ. 41r

**წიგნი რომელი მოუწერა პატრიაქმან ჰრომისამან დაბრანჯთა მეფემან ნინას
ა და მეფესა დაყოველსა ერთა ქალაქისათა:**

ა-თ დღეთა შინა მოიწია წიგნი ჰრომით წმიდისა პატრიაქისა ნინას დამე
ფესა და ყოველთა ერსა ქალაქისასა დამოავლინა ბრანჯი დიაკონი ქებ
ისა შესხმად და კურთხევსა მიცემად და ამის ნეტარისა ნინასგან ლოც
ვსა წარღებად და მადლსა ზიარებად აქუნდა წიგნი ბრანჯთა მეფისა
ნინასაცა თანა დაამის მისისაგან ნათელელო ბრანჯეთსა ყოველსა ესე ყ
ოველი მისმენილ იყო იერუსალიმით და კოსტანტინე პოლით ჯთარცა
ქუწყანასა მას ქართლისასა მიეფინა მზე სიმართლისა:

ა-მისთვის სანატრელი წიგნი მოეწერა რათამცა ეუწყნეს აქანი იგი სა
სწაულნი სუფტისა მის დამაყოლოვანისა დამალი იგი კურნებისა ესე ყ
ოველი იხილა დამოისმინეს სასწაულნი იგიყოველნი რომელნი ქმნილ იყ
ვნეს მცხეთას დიაკონმან ბრანჯთამან დაგანკვრეებული ადიდებდა
ღთსა წარილო წიგნები იგი და წარვდა:

ა-ამინ მეფემან ჰრქუა წმიდასა ნინას დაეპისკოპოსსა მნებავს ესრეთ
რა იძულებით მახვლითა მოვაქცივნეთ მთიულნი დასიძე ჩემი ფეროს
დავამონ ძესა მღ~თისასა დავათაყვანნეთ პატიოსანსა ჯუარსა მამ
ინ ჰრქუა არა ბრძანებულარს უფლისაგან მახვლისა აღება ა~დ
სახარებითა დაპატიოსნითა ჯუარითა უჩუწნოთ გზა ჭ~ტი მიმე
უანებელი ცხოვრებად საუკუნოდ და მადლმან ლ~თისამან განანა
თლოს ბნელი იგი გულთა მათთა და წარვდეს წმიდა ნინა დაეპისკოპ

1-20 სტრ. 41v

ოსი იოანე და მათ თანა წარიყუანა მეფემან ერის თავ ერთი დამივდეს
და დადგეს წუბენს და მოუწოდეს მთიულთა პირუტყვს სახეთა მათ კაც

თა ჭართალელთა ფხოველთა გუდა მაყრელთა და უქადაგეს მათ სჯული ქრისტიანეთა ჭტი მიმყუანებელი ცხოვრებად საუკუნოდ ხოლო მათ არა ინებეს ნათლის ღება მაშინ ერისთავმან მეფისამან მცირედწარმართა მახვლი მათზედა და ძლევით შემუსრნა კერპნი მათნი:

¶არდამოვდეს მუნით და დადგეს ჟალეთს და უქადაგეს ერწოთიანელთა ხოლო მათ შეიწყნარეს და ნათელ იღეს ხოლო ფხოველთა დაუტევეს ქუწყანა მათი დაგარდავდეს თუშეთს და სხუანიცა მთიულნი არა მოიქცეს არამედ დაუმძიმა მათ მეფემან ხარკი ოდეს არა ინებეს ნათლის ღება ამისთვის წაკრბეს იგინიცა და შესცთეს და რომელნიმე უკანასკნელ მოაქცივნა აბიბოს ნეკრესელ ეპისკოპოსმან დარომელნიმე მათგანნი დარჩეს წარმართობასავე დღესამომდე:

¶ოლო წმიდა ნინა ჩავდა კახეთს დადადგა კაწარეთს დამოაქცივნა იგინიცა მერმე გარდავდა ქუჭლ დაბას დამოუწოდა მთავართა კახეთისათა ხოლო მათ და პირველვე უწყებულისიყო სარწმუნოება ქრისტესი და ნათლის ღება მეფისა სიხარულით შეიწყნარეს სწავლა მისი დამოიქცეს ნათელიღეს ხელითა იაკობ მღუდლისათა და მუნით მივდა ბოდის დამოვდა მისსა დედოფალი კახეთისა სუჯიდამისთანა და მხედრები დამონამხევალთა სიმრავლე დაწარმოუ

1-20 სტრ. 42r

თხრა მას ქრისტეს საიდუმლოსა განგებულობანი და ასწავა სიტყვითა ტკბილითა სარწმუნოება ჭემმარიტი და სასწაულნიცა იგი აუწყნა რომელნი იქმნებოდეს სუჭტისაგან ცხოველისა ხოლო მათ და წინასწარ უწყებულ იყო ყოველი:

¶ოლო მათ სიხარულით შეიწყნარეს სწავლა ნეტარისა ნინასი და ნათელილო დედოფალმან დაყოველთა მთავართა დამხევალთა მისთა დავთარცა ესრეთ სრულყო ქადაგება მისი ნეტარმან ნინა და სრულყო ღუაწლი თვსა ეუწყა სულისა მიერ წმიდისა განსლუა მისი ხორცთაგან დამისწერა წიგნი მეფისა დამისცა დედოფალისა კახეთისასა სუჯის რომელსა წერილ იყო ესრეთ:

¶ესო ქრისტეს მონასა ერთგულსა დაადმსაარებელსა წმიდისა სამეხისასა დათანა შეერთებულსა წმიდათა მეფეთასა მეფესა მირიანს გარდამოგივლინოს ღწ ცუარი წყალობისა ზეცით დაყოველსა პირველ ტაბანაკსა ერისა შენისასა დაიყავნ მფარველ თქუწნდა ჯუარი ქრისტესი დამეოხება ყოვლად წმიდისა დედისა მისისა რამეთუ მე აჰა ესერა მოვლე ზოგი რამე ქუეყანისა დაშეიწყნარეს ქადაგება ქრისტესი დამოიქცეს დანათელიღეს დათაყუანისცეს და

მზადებელსა ღთსა დაშენდა ჯერ არს სიხარული რამეთუ დღეთა შინა შენთა მოხედნა ღწ თვსთა დაზადებულთა და აღმოუბრწყინვა ნათელი თვსისა მეცნიერებისა აწ დაიცევთ მართალი სარ

1-21 სტრ. 42v

წმუნობა ქრისტესი რათა მისთანა სუფევდეთ საუკუნოდ სასუფეველსა ცათასა რამეთუ მე აჰა ესერა ჳთარცა ერთი სოფლად შემოსრული განვალ ცხოვრებისაგან დაწარუვალ გზასა მამათა ჩუწნთასა ხსენებულმცა არს საუკუნოდ კეთილთა შინა ღთისათა დედოფალი სუჯი რამეთუ მოვდა ჳემმარიტსა ქრისტეს სარწმუნობასა დადა მუსრნა კერპნი დამოაქცინია ერნი ღთის მსახურებად დამოუწოდა ძმასა და ასულსა მისსა დაკუალდ არტერეონ მთავარსა ასწავა მართალი სარწმუნობა და ყოველთა ბოდს შინა ნათელ იღეს სახელითა მამისათა და ძისათა დასულისა წმიდისათა:

წ წარმოგზავნეთ ჩემდა წმიდა მამათ მთავარი რათა მომცეს საგზალი სულისა საუკუნოდ რამეთუ მოახლებულ არს აღსასრული ჩემი დამიიღო რა წიგნი იგი ნინასი დედოფალმან სუჯი სურვლითა აღძრული თაყუანის ცემისათვს სვეტისა ცხოველისა თვთ მოსწრაფედ წარემა რთა რათა იხილოს დათაყუანისცეს ცხოველსა სჳტსა დაჯუარსა ცხოველსა დაყოველსა მას სიშორესა გზისასა ფრხივ ჳდოდა უხამური და ცრემლთა დაალტობდა ჳუწყანასა და ჳთარცა მოიწივნეს პირის პირ სვეტისა ცხოველისა იხილეს რა წყალი იგი არაგვი უმეტეს ჳომისა დიოდა რომელი ფერჳნ მხედართაგანმან წარვლო არამედ რომ ელნიცა შთაჳდიან გარევე უკუნ იქციან დაყენებული სიმძაფისა გან წყლისა მისგან დიდისა :

ლოლო ჳთარცა იგი პეტრე მიმავალი უფლისა წყალთა ჳედა ჳდოდა

1-20 სტრ. 43r

ეგრეთვე ამან დედაკაცან სავსემან სარწმუნობითა ქრისტესითა და სურვლითა სვეტისა ცხოველისათა დამინდობილმან სარწმუნობასა მას მარცულისა მდოგვსასა აღიბეჳდა თაჳ თვსი ჳუარითა ქრისტესითა დააღხდა ჳთარცა ჳუნესა ხოლო ხედჳდეს იმიერ კერძო მთავარეპისკოპოსი იოანე და ყოველი ერი დაჳთარცა შეჳდა წყალთა მათ შინა მართლუკუნ იქცა მდინარე იგი ხოლო იგი განჳდა ხმელად მამინ მიეგება მეფე და მთავარეპისკოპოსი შეჳყრობილნი შიშითა დასაკჳრველებითა დაშეჳდეს ეკლესიად წინაშე სვეტისა ცხოველისა დაილოცა ცრემლითა მხურვალითა დაშესწირა თაჳ თვსი შჳლითურთ და ყოველენი მონაგები თვსნი დაქალაქნიცა იგი მცირე ბარათნი დადაბა დიდი ბოდისი

და იხარებდა სულითა:

აშინ გამოიღო წიგნი იგი ნეტარისა ნინასი დამისცა მეფესა და წა რიკითხა რა იგი აღივსო ცრემლითა:

ხოლო მათ მიავლინნეს ეპისკოპოსი იოანე წარმოყვანება დ ხოლო წმიდა ნინა არა ერჩდა ხოლო წარკვდა თვთ მეფე და დედოფ ალი ნანა დასიმრავლე ერისა და მიკდა მისსა შეკრბა სიმრავლე ერთა ური ცხუთა და ხედვდეს ყოველი იგი ერი იგიპირსა ნინასსა ვა ზეცი სა ანგელოსსა დამოსწყუჭდდიან ფესუსა სამოსლისა მისისასა მიიღ ებდეს და ემთხუჭოდეს სარწმუნოებით და იძულებით ევედრებოდ ეს ყოველნი დედოფალნი გარემოს მისხდომარენი რათა გარდ

1-19 სტრ. 43v

ამოსლოდეს ცრემლნი თუალთაგან მათთა განშორებისათვის მომ ღურისა მის და მოღუაწისა და სნეულთა მკურნალისა ხელოვანისა დაეტყო დეს ხოლო მე უჯარმელი პერო ჟავრი სივნელი დამათთანა ერის თავნი და მთავარნი ჰკითხვიდეს თუ ვნა ანუ სადათ ანუ ვთარ მოხუჭდ ამა ქუჭყ ანასა ამას მცხოვრად ჩუჭნდა ანუ სადათმე იყო აღზრდაშენი დ ედოფალო მაუწყე ჩუჭნ საქმე ჩუჭნ შენი რასა იტყვ ტყუ ზობასა ტყუჭთა მხსნელო სანატრელო რამეთუ ესერა გვსწავეს შენ მიერ ვთარმედ ყოფილ არიან წინასწარმეტყუჭლნი პირ ველ მისა მღთისა დაშემდგომად მოციქულნი ათორმეტნი დაჩუჭნდა არაჴნ მოავლინა ღთს სხუა გარნა შენ დაშენ ვთარ იტყვ ვთარმედ მე ტყუჭ ვარ ანუ ვთარცა უცხო ხოლო მაშინ იწყო წმი დამან ნინადათქუა ასულნო სარწმუნოებისანო მახლობელნო დედოფალნო ჩემო გხედავ თქუჭნ ვთარცა პირველთა მათ დედა თა ყოველთა სარწმუნოებასა და სიყუარულსა ქრისტესსა და გნებავს გზათა ჩემთა ცნობა გლახაკისა მხეველისათა დაგაუწყო ცა რამეთუ ესერა მოსრულ არს სული ჩემი ხორცად ჩემდა და მეძინებიან მე ძილითა დედისა ჩემისათა საუკუნოდ ა რამედ მოიხუჭნით საწერელნი და დაწერეთ გლახაკი და უდებ ი ცხოვრება ჩემი და სასწაულნი ღთისანი რლ გიხილავნ:

1-8 სტრ. 44r

აშინ მსწრაფლ მოიხუჭნეს საწერელნი სალომე უჯარმელმან და პერუ ჟავრო სივნელმან იწყო სიტყუად და იგინი წერდეს და წარმოუთხრა ყ ოველი რომელი ზემოთ დავსწერეთ ცხოვრება წმიდისა და ნეტარისა დაშიე ვედრა მეფესა იაკობ მღუდელი რათა შემდგომად იოანესსა იგი იყო სეფი სკოპოს:

ჰოლო იოანე ეპისკოპოსმან შეწირა მსხუჭრპლი უფლისა დააზი არა წმიდა ნინა ხორცსა დასისხლსა ქრისტესსა რომელი იგი წარიძღუნა საგზლად სამეუფოდ დაშეჰვედრა სული თვისი ხელთა ლთისათა დაწარგდა საუკ

1-22 სტრ. 44v

უნეთა კეთილთა ესრეთ შემკული მოციქულებითა მადლითა დაბრწყინვალე ქა ლწულებითა დაგანშუწნებული სიმრავლითა ლუაწლთათა დააღტვრთული ტალანტთა სიმრავლითა წარმოუდგა წმიდასა სამებასა დამიართუნა ძღუნ ად სიმრავლენი ერთანი დაღუაწლთა მიერ განკაფული სოფლისა ამისგან სუფ ევად საუკუნოდ აღვდა ოცდა მეთხუთმეტესა წელსა ქართლს შემოსლვსა მისისასა დაქრისტეს ამაღლებითგან სამას ოცდა მეთვრამეტესა წელსა და საბამითგანთა წელთა ხუთი ათას შვდას ოცდა მეთვრამეტესა მაშინ შეიმ რნეს ორნივე ესე ქალაქნი მცხეთა და უჯარმო და ყოველი ქალაქი ქართლი მიცუალეებასსა მისსა მუნ მოვდოდეს სიმრავლე ერისა ფრიადისა დაურთ იერთარს დასთრგუნვდეს რათა შეხნენ ფესუსა სამოსლისა მისისასა ხოლო მეფემან ძლით დააცხრო შფოთი იგი ერისა დაგანიზრაზა რათა გჳამი მისი აღი ყჳანოს დადაკრძალოს მახლობელად სუჭტისა ცხოველისა დავთარცა ჳელსა_ჰ ყვან აღებად გჳამისა მის წმიდისა ჳელნი მათნი უქმ იქმნიან და ყოვლად ვე რ უძლიან შეძურად მაშინ გულისჰხმაყვეს და დაკრძალებს მასვე ადგილსავე ზედა კუთხეს დაბასა ბოდისასა რამეთუ მუნ ითხოვა თვთ დაფლჳა მეფისაგან შევედრებითა ლთისაითა და სიდაბლისათვს ქმნა ესე წმიდამან რამეთუ ადგილი იგი შეურაცხი იყო და მწუხარე იყო მეფე და ყოველნი წარჩინებულნი მუნ და ფლვასა მისსა არამედ მცნებისა დაანდერძისა მისისა აღსრულებისათვს დაფლეს მუნ და ეკლესია აღუმენეს დაეპისკოპოსი განუჩინეს მას ზედა ესრ ეთ პატივთ დაკრძალულებით პატივს ცეს წმიდასადა ნეტარსა დაგანმანათ ლებელსა ქართლისასა და კახეთისა და ჳერეთისასა სამგზის სანატრელსა ლთ ვ დიდებულსა ნინას:

1-20 სტრ. 45r

ზა ვთარ აღესრულა ესე ყოველი ლთივ გაბრძნობილმან მირიან მეფემან განამტკიცა ყოველი ქართლი დაჳერეთი სარწმუნოებასა ზედა სამებისა ერთარსებისასა ლთისა დაუსაბამოსასა დამზადებელისა ყოვლისასა და განამტკიც ნეს სრულსა სარწმუნოებასა ზედა:

აშინ კეისარს კოსტანტინეს რომელ ჳყვა მზევალი ძე მირიან მეფისა რო მელსა ერქჳა ბაქარ წარმოგზავნა იგი მეფემან კოსტანტინე ნიჭითა დიდ ითა დამოუწერა მე კოსტანტინე მეფე თვთ მჰყრობელი ახალი მონა ცათა მეუფი სა პირველ ემმაკისა წარტყჳნილი და გამოხსნილი დამზადებელისა მიერ:

აოვსწერ შენდა ღთივ გაბრძნობილისა და ჩემთანავე ახალ ნერგისა მორწმუნისა მეფისა მირიანისასა იყავნ შენთანა მშვდობა დასიხარული ჳნათგან იცან შენ სამება ერთარსება ღთი დაუსაბამო და დამბადებელი ყოვლისა არ ღარა მიხმს მე შენგან მზევალი არამედ კჳმა არს ჩჳწნთჳს შჳა მდგომელად ქრისტე ძე ღთისა პირველ ყოველთა საუკუნეთა შობილი რომელი გაჳწკაცნა ხსნისათჳს ჩვენისა დაჯღარი მისი პატოსანი რომელი მოწერილარს ჩვენდა წინა მძღვრად გულითა მოსავთა მისთა დაშუა მდგომელობითა ღთისა დამბადებელისათა ჳყვენთ ჩვენ სიყვარულსა ჳედა ძმებრივსა შჳლი შენი შენდავე მიმინიჳებია იხილე დაგანიხარე და ღთისაგან მოვლინებული ანგელოსი მშვდობისა იყავნ შენთანა მარადის განდევნენ ღთნ დამბადებელმან ეშმაკი მაცთური საზღუართაგან შენთა:

აოჳდა ბაქარ ძე მეფისა და მოციქული კოსტანტინე მეფისა მცხ

1-20 სტრ. 45v

ეთას აღივსო სიხარულითა მირიან მეფე დანანა დედოფალი დაჳმადლობდეს ღთსა ნიჳითა სრულსა მომცემულსა მაშინ მირიან მეფემან განასრულა ეკკლესია საეფისკოპოსო დადაასრულა სატფჳრება მისი მრავლითა დიდებითა დამოქცევთგან მირიან მეფისამდე მეოც დამეხუთესა წელსა მოკვდა ძე მისი რევ სიძე თრდატ სომეხთა მეფისა რომლისად მიეცა მეფობა სიცოცხლესავე მისსა დადაფლეს აკლდამასავე მას რომელი თჳთ მასვე რევს აღეშენა დამასვე წელიწადსა დასნეულდა მირიან მეფე რთიცა აღესრულა:

ა მოიყჳანა ძე თჳსი ბაქარ დაცოლი თჳსი ნანა დაჳრქუა აჳაესერა მეწარვალ ჳნაცა მოვედ დავმადლობ მრავალმოწყალესა ღთსა დამბადებელსა კაცთა დაქჳწყანისასა რომელმან წარტყჳწნილი ეშმაკისაგან მიხსნა მე პირისაგან ჳოჯოხეთისა და ღირს მყო მე მარჯვენით მისთანა:

აენ ნანა უკეთუ გეცესლა მოცალეზა ცხოვრებისა ჩემსა შემდგომად განყავ სამეფო განძი ჩემი ორად დამიილე სამარხავსა ნინასსა განმანათლებლისა ჩუწნისასა ჳამთა შეცჳალეებისათჳს რათა არა შეირყიოს უკუნისამდე იგი ადგილი რამეთუ მეფეთა საჯდომი არა არს არამედ მწირ არს და ეგრეთვე დაჳვედრა ეპისკოპოსსა რათა ადიდონ დაზად ამის ადგილისა რამეთუ ღირს არს პატივისცემასა ხოლო ძესა თჳსსა ჳრქჳა შვილო ჩემო შეიცჳალა ბნელი ჩჳწნი ნათლად დასიკჳდილი ცხოვრებად შენდა მიმიცემია გვრგჳნი მეფობისა ჩემისა ღთნ დამბადებელმან ცისა დაქჳწყანისამან დაგამტკიცენ შენ სრულსა სარწმუნოებასა ჳედა:

1-20 სტრ. 46r

აწურთიდი ყოვლად მცნებათა მათ ძისა მღთისათა დადაადგერ სრულია

დ მას ზედა და სახელსა ზედა ქრისტესსა სიკუდილი ცხოვრებად გიჩნდინ რომლითა წარუალი ცხოვრება მოიგო დასადა ჰპოვნე ვნებანი იგი ცეც ხლისანი კერპნი ცეცხლითა დასწუწ და ნაცარი შეასუ რომელნი მას ე სვდენ და ესე შვლთაცა შენთა ამცენ რამეთუ მევცი იგირომელ კავ კასიათაცა შინავე დაილეჯან ხოლო შენ ამას შეუდეგ გულითა შენითა და თაჲ შენი შეჰვედრე ძესა მღ̄თისასა პირველ ჟამთა შობილსა დაგ ანკაცებულსა დავნებულსა ხსნისათჲს ჩუწნისა დაწარმღჳანებითა პ ატიონისა ჯჳარისათა სძლო მტერთა ჳთარცა აქვს ჩვეულება გუ ლითა მოსავთა მისთა:

ზა პატივს სცემდი სჳტტსა მას ღ̄თივ აღმართებულსა დაიყავნ ყ ოვლითურთ სასოება შენი მისსა მიმართ დაიყავნ მისლუა შენი ძლი ერად საუკუნოდ სარწმუნოებასა ზედა წმიდისა სამებისასა დამოს ვენა ჯჳარი იგი წმიდისა ნინასი რომელი პირველითგან აქუნდა დაჩამოჰკი და გვირგვინი სამეფო ჯუარსა მას და მიიყუანა ძე თჳსი ბაქარ და თავსა მისსა გამოსახა სახე ჯუარისა დაადილო გვრგვნი ჯუარის აგან და დადგა თავსა ძისა თჳსისასა დააღესრულა მირიან მეფე და და ეფლა ზემოსა ეკლესიასა საშუალსა სვეტსა მხრისასა ჩრდილოთ კერძო და მას სვეტსა შინა არს ნაწილი ღ̄თივ აღმართებულისა მის სვეტ ისა და მეორესა წელსა მოკუდა ნანა დედოფალი და დაეფლა მასვე სვეტსა დასავ

1-20 სტრ. 46v

ლით სადა მირიან მეფე დამარხულიყო დადაჯდა მეფედ ძე მისი ბაქარ და იყო მორწმუნე ჳთარცა მამა მისი და ამან მოაქცივნა უმრავლესნი კავკა სიანნი რომელნი ვერ მოექცივნეს მამასა მისსა და შთავარდა შორის მის სა დასომეხთა მტერობა რამეთუ სომეხნი ბაქარის ძმისწულისა რე ჳს ძისა თრდატ მეფის ასულის წულისა მეფობასა ლამოდეს ქართლს:

ზოლო ესე ბაქარ ეზრახა სპარსთა მეფესა მამის ძმის წულსა მისსა დაემოყჳრა დაგანუცუალა ქვეყანა დასიძესა მისსა ფეროზს რომელსა აქ ჳნდა რანი ბარდავამდის მიცემულად მირიანისგან დამისცა მის წილ სამშვლდითგან მიღმართ ქუჭყანა ჳდრე თავადმდე აზოცისა:

ზაშინდა ნათელილო ფეროზ დაერმან მისმან დამოირთეს ძალი ხჳას როსაგან

დაეწყუნეს სომეხთა ჯავახეთს სძლეს და აოტნეს სომეხნი მაშინ მეფემან ბაქარ შჳა მდგომელობითა ბერძენთა მეფისა დასპარს თა მეფისათა დაწერა ჳელით წერილი ძმის წულთა მისთა დადედისა მათ ისასა ლომესგან ჳდრემდის იყოს ნათესავ ბაქარისი რომელსა ეძლო ს პყრობა მეფობისა დამათი იყოს მეფობა აროდეს ძებნონ მ

ეფობა ნათესავთა რევისთა:

აშინლა მოიყვანნა ძმის წულნი მისნი დამისცა კუხეთი დადასხნა რუსთავს ერის თავად ამან ბაქარ ყოველნი დღენი ცხოვრებისა მი სისანი დიდსა სარწმუნოებასა შინა აღასრულნა და განამრავლნა მ ღუდელნი და დიაკონნი ყოველსა ქართლსა დარანსა შინა ეკლესიათა

1-20 სტრ. 47r

მსახურად ამან აღაშენა ეკლესია წილკნისა მოკუდა და დაეფლა ძმ ასავე თვსსა თანა და დაჯდა მეფედ ძე მისი მირდატ დამეფობდა დიდსა სარწმუნოებასა და ამან აღაშენა ეკლესიანი თუხარისისა ციხესა შ ინა რამეთუ ხევსა კლარჯეთისასა არა იყო ეკლესია დამუნ შინა დაა დგიან მღუდელნი მოძღურად კლარჯთა დაჰმატა შემკობა და შენება ერუშეთისა დაწუნდისა ეკლესიათა:

აშინ ამის მირდატის მეფობასა იწყეს ქართველთა სვეტისა ცხოვ ელისაგან ნაწილის გამოღებად დაქმნად ჯუარად რამეთუ დიდნი სასწა ულნი დაკურნებანი იქმნებოდეს სადაცა იყვს ნაწილი სვეტისა ცხოვ ელისა დაარა აყენებდა მირდატ მეფე ნაწილსა გაღებად რამეთუ ეპი სკოპოსმან ჭემმარიტმან იაკობ ეგრეთ ჯერიჩინა და თქუა მინიჴ ებულარს უფლისაგან დაჯერარს სვეტისა მის ლთივ აღმართებუ ლისა ქმნა სახედ ჯუარისა და განეფინა ყოველთა ადგილთა ქართლისა თა ნაწილი სუჭტისა ცხოველისა:

აშინ ამან მეფემან მირდატ მისივე სვეტისაგან შექმნა ჯუარი დარომელ ი დაღარჩა სუჭტისა მისგან ცხოველისა მას გარე მოქმნა ქვთ კირითა დააღამალა ქვთ კირი პირველ სვეტისა ოდნად და თავსა მის სვეტის ასა აღმართა ჯუარი იგი ძელი განმაცხოველებელი და ყოველნი დღენი ცხოვრებისა მისისანი უშფოთველად აღასრულნა სარწმუნოებასა შინა დიდსა დაიგიცა წარჯდა კუალთა მამათა მისთასა შემკული ლთისა სათნ

1-20 სტრ. 47v

ოებითა ხოლო რაჟამს მოხედვა ყო უფალმან ქართველთა ზედა და ინება წმიდამან ლთის მშობელმან რომლისა ნაწილნი ვართ დანათელ გვიღებებს სახელსა ზედა მისა დამლთისა მისისა ქრისტეს უფლისა ჩუწნისასა მად ლითა და შეწევნითა სასოსა მის ჩუწნისა წმიდისა ლთის მშობელისა დედ ოფლისა მარადის ქალწულისა მარიამისათა არა ოდეს მიდრეკილა გული ჩვენი ურწმუნოებად სამებისაგან წმიდისა ერთარსებისა:

ეოლო ბერძენნი მიიქცეს კერპთ მსახურებად და კუალად წუალების

ა ღუარძლი შემოიღეს და კნინდა წარწყმდეს და დაეცნეს ხოლო ჩუჭნი ესე კეთილი სარწმუნოება რომელი მოგუცა ღწ ნებითადა ჯერჩინებითა დედისა მისისათა მტკიცედ გვიპყრიეს მეოხებითა წმიდისა ღწ თისმშობლისათა დაზედა მდგომალეებითას განმანათლებელისა ჩუჭნისა წმიდისა ნინა მოციქულისათა:

ჲოლო შემდგომად მირიანისა მეფე მეათე იქმნა ვახტანგ გოგორ გასლან დაჯდრელა ყრმა იყო იძულებით სპარსეთად წარზდა დაქრი სტეს სარწმუნოება კეთილად დაიცუა დაშემდგომად რაოდენსამე ჟამისამოიქცა დამაშინ ჟამსა მას იყო მიქელ მთავარეპისკოპოსად და დააჯერეს ვთარმედ ვახტანგ ქრისტიანობა დაუტევაო ხოლო მან ირწმუნა დამირაჯდოდა ვახტანგ მოკითხვად მისსა ფერხი შეჰხარა დაკბილნი შელწნა ხოლო მეფემან ვახტანგ სიმშუდით ღწ თისათუ დაითმინა იგი დაარღარა ბოროტი შეამთხვა გარნა გაგაზავნა მოციქუ

1-19 სტრ. 48r

ლნი საბერძნეთს დაითხოვა მეფისაგან და პატრიარხისა კათალიკოსი და მათ წარმოავლინეს პეტრე კათალიკოსად ხოლო ვახტანგ აღაშენა ქვემო ესე დიდი ეკლესია დადასუა მას შინა პლდ კათალი კოსად პეტრე ღირსი და მდაბალი და დაამდაბლა პატიჟ სამთავროსა:

რმან ვახტანგ აღაშენა ტფილისი დამცხეთა ქალაქი მუნ მიიგვალა ამანვე დაიმორჩილნა ოვსნი დაყივჩაყნი დაშექმნა კარნი ოვსეთ ისანი დააღაშენა მას ზედა გოდოლი და დააყენა მას ზედა მცველნი მახლოზე ღწ მის ადგილისანი და უწოდა მათა კარად დარიალასა და აწ თვნიერ ბრ ძანებასა მეფისა ვერ ჳელეწიფების გამოსლუად ოვსთა და ყივჩაყთა:

რმან ვახტანგ სძლო სპარსთა და დაიმორჩილნა რამეთუ იყო ს აზარელ დაგოლიათ და განთქმულ ყოველსა ქვეყანასა რამეთუ იყო სიგრძე მისი თორმეტი მტკაველი დააწცა საცნაურარს იგი სამოს ღწისა და აბჯრისა მისგან ხოლო იყო ფრიად შემკულ ღწ თის მსახურებითა დიდი ვახტანგ:

ჲოლო მოიკლა იგი სპარსთა ბრძოლასა შინა მონაა ყოფილის აგან მისისა რამეთუ იცოდა განახევ ჯაჳჳსა ღლიასა ქუჭშე და ღიპყრნარა ხრმალი თვისი რათა სცეს კაცსა სპარსთაგანსა მონამან მან ბოროტმან ჳკრა ისარი ღლიასა ქუჭშე დამით მოიკლა დაქრისტესთვს იწამ ქრისტეს მოყჳარე იგი მეფე დაარს საფლავ მისი წინაშე სვე

1-18 სტრ. 48v

ტისა ცხოველისა ხოლო შემდგომად მისსა მოიწივნეს სპარსთაგან ქართველთა ზედა დიდნი ჭირნი ფრიადნი სულნი მოსწყვიდნეს და ქვეყანანი დაიპყრნეს დამრავალნი იწამნეს ქრისტეს სახელისათვის რომელთანიმე წიგნი აღიწერნეს დარომელთანიმე დაშთეს აღუწერელად. გარნა ყოველნი აღწერილ არიან წიგნთა ცხოველთასა ამისსა შემდგომად გამოვდა ერაკლე მეფე დაშეერთნეს ქართველნიცა და შევდა სპარსეთს და შეწევნითა ლათინთათა შემუსრა სპარსეთი დატადარნი დაბომონნი მათნი დახვასრა მეფე დამელი ცხოვრებისა რომელი წარეტყუჴნა სპარსთა წარმოიყუანა დამლივა შემოსილი შემოვდა სამეფოდვე:

რმისსა შემდგომად განეფინა ქადაგებად მოჰხმედ უსჯულოსა დამრავალი ერი შეუდგა მას შემდგომად მისსა გამოვდეს სპარსნი დაპონტომდე მოიწინეს და ყოველი კაბადუკია დაიპყრეს დავთარი იგი იყო კურთხევა კათალიკოზისა ანტიოქიით ვერღარავის ხელ ეწიფებოდა სვლად გზასა ანტიოქიისასა ამისთვს დიდი ზრუნვა აქუნდა ქართველთა ხოლო დღეთა თეოფილე ანტიოქელ პატრიარხისათა წარავლინნეს მოციქულნი დამიუთხრეს ამის პირისათვის ხოლო თეოფილე ყო კრება საზოგადო და განაწესეს რათა

1-16 სტრ. 49r

შეკრებოდინა ეპისკოპოსნი სამრელოსა მისისანი დააკურთხევდენ კათალიკოზსა რომელიცა სდნდეს მეფესა დაერსა და ამის პირისათვის დაწერა წიგნი დაბეჭდულად წარმოგზავნა:

ხოლო ვითარ იგი პირველ იყუნეს ასნი სოფელნი სასყიდლად მირონისა ამის წილ განუწესა ასი დრაჰკანი ხოლო შემდგომად ამისსა კვალად ეს ოდენ განაჩინეს რათა სახელით ოდენ მოიხსენებოდეს პატრიარქი ანტიოქელი ქართლს ესრეთ განაგეს ქართლისა ეკლესიათა წესი და ქცევა და ესრეთცა არს ჯდრე დღეინდელად დღედმდე
სადიდებელად: მამისადაძი
სა და წმიდისა სულ
ისა აწდამარ
ადის დაუ
კუნით
ი
უკუნისამდე ამინ: